

GÖTATRANGAREN

Pris 20 kr

MAJ

2002

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Göta Trängregementets kamratföreningar i Skövde och Göteborg.

Adress: T2, Box 602, 541 29 SKÖVDE. Tel 0500-46 50 00.

E-post: gotatrangaren@t2.mil.se

Postgiro 9 58 82-7.

Redaktör och ansvarig utgivare

Ulf Floberg

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sida	1	Chefen har ordet	22	Övning med Högskolans blivande Biståndssingjörer
	2	Från redaktören Kronprinsessan Victoria besöker T2	24	Besöksdag vid GU-bataljonen i fält
	3	Nytt från T2	25	Stridsfotboll
	4	Högvaktsåret	26	In Memoriam – Åke Larsson In Memoriam – Bertil Edgren
	5	Återträff för trafiksoldater	27	Världsrekordförsök av Arméns Lejon
	6	Gardenparty – Igen	28	Regementets Dag 2001
	7	O-ringen till T2 In Memoriam – Bo Lünig	30	Kamratföreningens årsmöte
	8	Internationaliseringen vid T2 går vidare	31	Trängklubben
	9	In Memoriam – Anders Rapp	32	Höstmiddagen
	10	Materielsamarbete mellan Sverige och Norge	33	1941 års män firar 60 år Kolonnmagasinet går ur tiden
	12	Besök i Chile hösten 2001	34	Skytteåret 2001
	13	Strong Resolve	35	Lagledartävling vid Militära Nordiska Mästerskapen i skytte 2001
	14	In Memoriam – Gösta Strand Tjejklubben	36	Julhögtid
	15	Danmark	37	Utmärkelser vid Julkaffet
	16	Utbildningsåret 2001/2002	38	Skinkskjutning
	18	Gruppfälttävlan	40	Lillejul
	19	Sambandsexpeditionsövning – dåtid eller framtid	41	Jullunchen
	20	Högskolestatus på sjukvårdsutbildning	42	Slutövning 2001
		Syster och magister	44	Hälsningar från Kosovo
	21	Förplägnadstjänsten vid T2		Tidningsfonden

Omslagsbilder

Framsida: Roland Svensson, SLA

Baksida: Ulf Floberg

Redaktionen har under året bestått av:

Ulf Floberg	(Redaktör)
Stefan Ekroth	(layout)
Thomas Holmberg	(layout)

Chefen har ordet

Jan Persson

Bäste Götaträngare

När Du läser detta tjänstgör undertecknad sedan tre månader i NATO-högkvarteret i Kosovo. Där har jag förmånen att ansvara för den civil-militära samverkan på central nivå i Kosovo. Arbetet omfattar koordinering mellan de militära operationerna och den civila FN-administrationen, EU och OSCE samt med internationella hjälporganisationer på Balkan. Jag återkommer till regementet i augusti när min tjänstgöring i Kosovo avslutats. Under min frånvaro tjänstgör min ställföreträdare, överstelöjtnant Jarl Franzén som regementschef. I vår kamratförening tar vice ordföranden, direktör Christer Rapp ansvar för de löpande ärendena.

Sedan förra utgåvan av Götaträngaren har regementet och kamratföreningen genomfört ytterligare ett omfattande verksamhetsår. Trots Försvarsmaktens mycket ansträngda ekonomi har vi kunnat genomföra ett bra utbildningsår och vår ställning som utbildnings- och kompetenscentrum för logistik har stärkts. Ansvar för förplägnadstjänsten inom Försvarsmakten och därmed för alla försvarsgrenar, ansvar för Sveriges materiellsamarbete med Norge och ansvar för internationella underhållsförband utgör tydliga och bra exempel på detta. Antalet värnpliktiga som regementet utbildar utökas även i år och vår rekrytering av nya officerare är god. Regimentets dag 2001 var mycket välbesökt och uppskattat av våra besökare. Det var också glädjande att många från "T 1" och "T 4" kamratföreningar samt Trängklubben tog tillfället i akt att besöka vårt regemente. Den gemensamma lunchen gav mersmak och det är min avsikt att bjuda in våra vänföreningar även till kommande regementets dag.

Regementet har från i år fått huvudansvaret för en nordisk logistikbataljon. Enligt min uppfattning är detta den största uppgift vi ställts inför på mycket lång tid. Den tillför också en ny dimension – ett internationellt ansvar – i vår verksamhet. Organisering, bemanning och utbildning av bataljonen är tänkta att ske inom ramen för en nordisk brigad där Sverige, Norge, Danmark och Finland deltar med vardera en mekaniserad bataljon. Logistikbataljonen består av delar från alla nationerna under ett svenskt ansvar för bataljonen som förband. Vårt truppbidrag kommer att bli en bataljonsstab och ett ledningskompani samt försörjnings- och transportenheter.

Götaträngaren är medlemsblad för vår kamratförening, som omfattar cirka 650 medlemmar. Tidningen sänds också årligen till de värnpliktiga som genomfört grundutbildning vid regementet, cirka 600 soldater. Anställda vid regementet som inte är medlemmar i kamratföreningen, till exempel reservofficerare – för närvarande cirka 450 stycken – informeras två gånger om året genom "Nytt från T 2". Jag avser föreslå kamratföreningen att Götaträngaren successivt utvecklas till en tidning både för medlemmar i kamratföreningen och anställda och värnpliktiga vid regementet. Detta skulle enligt min uppfattning kunna ytterligare förbättra tidningen och dessutom möjliggöra en större upplaga och spridning.

Avslutningsvis vill jag tacka alla vid regementet och i kamratföreningen för ett väl genomfört verksamhetsår. Jag tillönskar alla en lång och skön svensk sommar. Välkomna till Regimentets Dag lördagen den 28 september.

Från redaktören

Ulf Floberg

Ett nytt nummer av tidningen **GÖTATRÄNGAREN** har kommit i Din hand. Tanken är, att tidningen skall försöka att, i tillämpliga delar, spegla något av det utbildningsår som gått.

Det är mycket som händer under ett utbildningsår, såväl vid regementet som utanför. Allt kan av förklarliga skäl inte bevakas med penna och kamera i hand. Så det Du käre läsare får del av, är endast ett axplock av allt det som händer under utbildningsåret. Av det som händer utanför regementets och kamratföreningens verksamhetsområde är inte **GÖTATRÄNGARENS** uppgift att bevakas.

Dock kan jag inte låta bli att fundera över hur sådana händelser som attacken mot centrala delar av USA den 11:e september 2001 påverkar våra tankar och vår vardag. Alla vi, som på olika sätt har anknytning till försvaret, är ju väl medvetna om att en av uppgifterna är att försvara de grundläggande värderingar som kanske kan sammanfattas som fred och frihet. Min tro är, att händelser som de den 11:e september ytterligare stärker oss i vår uppfattning att det vi gör är meningsfullt och viktigt. Det är min förhoppning att händelserna den 11:e september ytterligare sammansvetsar oss och gör oss påmindas om betydelsen i det vi gör och vad Försvarmakten står för, såväl nationellt som internationellt.

Det finns, trots all ondska i världen, en mängd positiva händelser att bevakas med penna och kamera i hand och det är vad denna tidnings redaktion försökt att göra och vi hoppas, att Du skall finna årets nummer av **GÖTATRÄNGAREN** intressant och läsvärd.

I detta nummer kommer Du att märka att T2 tar nya steg i utvecklingen, nämligen steg mot internationalisering i större skala. Regementets nya uppgifter sätter sin prägel på vardagen och ingen tvekar längre på att internationell verksamhet är en mycket viktig del av den.

Även **GÖTATRÄNGAREN** tar nya steg. Även om steget upp till "internationalisering" är långt borta, så tas ändå vissa steg framåt. Från och med nu, tar **GÖTATRÄNGAREN** över vissa delar av det som skriften *Nytt Från T2* tidigare har innehållit. *Nytt Från T2* läggs ner. Från och med nästa nummer är **GÖTATRÄNGAREN**, fullt ut, en tidning för både Regementet och Kamratföreningen. Vi tror, att detta är ett steg i rätt riktning.

Jag vill framföra ett stort tack till alla Er som har bidragit med texter, bilder och idéer. Utan Ert engagemang skulle **GÖTATRÄNGAREN** inte kunna ges ut. Stort tack också till Stefan Ekroth och Thomas Holmberg som har "trollat" med texter och bilder.

Som sagt, vi hoppas att Du skall finna detta nummer intressant och läsvärd.

Kronprinsessan Victoria besöker T2.

Anders Löfvenborg

Som ett led i sin utbildning vid Förvarsdepartementet var Kronprinsessan Victoria på besök vid T2 och Skövde Garnison. Syftet med besöket var att få en orientering och inblick i organisation, materiel, uppgifter och verksamhet vid förbandet. Besöket inleddes med en kort genomgång av de olika cheferna inom garnisonen samt besök vid P4 och MSS, innan det var dags för T2.

T2 förevisade under mj Johan Martinssons ledning tanknings och laddningsomgång (TOLO), snabbgrupperad förbandsplats (VEKKLA) och det moderna kyl och kokcontainersystemet. Kronprinsessan följde genomgångarna med intresse och hade många frågor. Efter förevisningarna var det dags för fältlunch. T2-kockarna hade dukat upp och lagat en föredömligt god lunch, tyckte Kronprinsessan.

Efter lunchen vidtog förevisning av Grundutbildningsbataljonen vid P4, med bland annat ett stridsmoment.

Vid avslutningen fick Kronprinsessan en tavla som gåva från T2 av regementschefen Jarl Franzén, och därefter avslutades besöket och Kronprinsessan flög åter till Stockholm.

Nytt Från T2

Ulf Floberg

Skriften *Nytt Från T2*, som tidigare har utkommit två gånger om året, har lagts ner. Orsakerna är flera, men den tyngst vägande är att mycket av materialet både i *Nytt Från T2* och i *GÖTATRÄNGAREN* har varit innehållsmässigt ganska lika. De mera "fasta inslagen" som exempelvis det som Regementschefen, Bataljonschefen med flera har skrivit har, av naturliga skäl, innehållit i stort sett samma information i båda skrifterna.

På senare tid har T2 dessutom fått en informativ hemsida, där så gott som minutaktuell information kan sökas.

Chefen T2 har därför beslutat att från och med i år inte längre ge ut *Nytt Från T2* och att istället föra in delar av innehållet i *GÖTATRÄNGAREN*. Beslutet förankrades också i Kamratföreningen vid dess styrelsemöte på T2 02-03-20. Således kommer *GÖTATRÄNGAREN* fortsättningsvis att också innehålla rubriker såsom:

- < Utnämningar
- < Rekrytering
- < Utlandstjänst
- < Avgångar
- < Nyttillkommen personal
- < Födelsedagar
- < Reservofficersinformation
- < Utbildning
- < Övrig annan information från T2

I ock med beslutet att överföra delar av innehållet i *Nytt Från T2* till *GÖTATRÄNGAREN*, kommer denna fortsättningsvis att utsändas till följande:

- < Kamratföreningens medlemmar
- < Aktiv officerare vid regementet
- < Reservofficerare vid regementet
- < Civilanställda vid Regementet
- < Vämpliktiga som genomfört sin vämplikt vid T2 under innevarande år

Vi tror, att förändringen kommer att innebära en förbättring, genom att information kommer i en och samma källa och att den dessutom når ut till all regementets personal och till Kamratföreningen.

Nytt

från

T2

Födelsedagar 2003

Eftersom *Nytt Från T2* har lagts ner och inte utkommer som vanligt vid midsommartid, vill vi säkerställa att ingen jubilar missas. Nedan angivna har födelsedag under första halvåret 2003, alltså före utgivningen av nästa *GÖTATRÄNGAREN*. Fortsättningsvis kommer jubilarerna att presenteras i nämnda tidning. Regementet och *GÖTATRÄNGAREN* gratulerar!

Födelsedagar 2003-01-01 –06-30

RO/Kn	Roger Ny	01-14	50 år
RO/Kn	Lars Risting	01-26	50 år
Övlt	Gustav Berggren	02-12	50 år
Kn	Peder Eriksson	02-13	50 år
RO/Kn	Christian Hazelius	03-13	50 år
RO/Kn	Bert-Ove Lundberg	05-17	50 år
Övlt	Olof Ejner	05-22	50 år
RO/Mj	Hans Sjunnesson	06-08	50 år
RO/Kn	Claes Alwén	02-05	60 år
RO/Kn	Jan-Ove Beckman	02-09	60 år
RO/Kn	Christer Birgersson	04-23	60 år
RO/Kn	Lennart Jacobsson	05-03	60 år
RO/Mj	Holger Axell	06-22	60 år
RO/Kn	Matts Bengtzon	06-23	60 år

Högvaktsåret 2001

Tomas Glanshed

T2 har under 2001 traditionsenligt deltagit i bevakningen av de kungliga slotten i Stockholm. Under året genomförde T2 högvakt vid tre tillfällen, den traditionella "prinsessvakten" i juli, den numer nästan lika traditionella vakten vid riksmötets öppnande i september och, nyheten för året, en vakt i början av december.

Den traditionella "prinsessvakten"

Den första högvakten för året var traditionsenligt "prinsessvakten" d.v.s. högvakt på kronprinsessan Victorias födelsedag den 14 juli. Denna tradition grundlades då T2 vaktade Slottet då kronprinsessan föddes. De som fick den stora äran i år att bemanna vakten med soldater var KB-plutonen och Transportledningsassistentplutonen, båda tillhörande Karlsborgs kompani. Vakttjänstgöringen omfattade två dygn, med pågång den 12:e och 14:e juli.

Träningen skedde i Skövde under, som det skulle visa sig, sommarens varmaste dagar. Träningsplatsen på fordonsuppställningsplatsen erbjöd inte mycket skydd för den stekande solen så det spilldes mycket svett och togs många vattenpauser innan vakten var klar för tjänstgöring i Stockholm.

Vädret hade blivit något svalare och behagligare till den första pågången. Visst märktes spänningen hos soldaterna när det drog ihop sig. Det visade sig dock att nervositeten släppte vid avmarsch från Armémuseum och pågången flöt utan några större problem. Soldaterna som vi löste av kom från Livgardets kavalleribataljon och hade vid avlösningen gjort sitt 26:e dygn på Slottet, så de kunde sin sak. Det första vaktdygnet var väldigt lugnt och efter några timmars vila var det dags för "prinsessvakten". Eftersom detta var en lördag var det mycket folk som tittade på avlösningen, inte minst soldaternas anhöriga som bjudits in av regementet. Även denna pågång gick bra,

trots att soldaterna var mer nervösa än vid den tidigare pågången p.g.a. alla bekanta som skulle granska dem.

Efter ytterligare ett mycket lugnt dygn var det dags att bli avlösta av Älvsborgsgruppen. Vädret var lite oroligt med regnskurar men när ceremonin närmade sig verkade vädret stabilisera sig. Vad fel detta antagande var! Precis när T2:s vakt ryckt in i pelargången och stod under tak kom en av sommarens värsta regnskurar. Älvsborgsgruppens vakt som stod kvar på gevärsbron under den tid som regementets marsch spelades blev minst sagt genomsura.

T2:s vakt återvände till T2 för avslutande vård och sommarledighet nöjda med att fört en mer än 450 år gammal tradition vidare på ett bra sätt.

Paradvakten eller dagen efter 11 september

Nästa tillfälle då T2 skulle bevaka slotten inföll i september, med första pågång den 12:e september. Denna gång kom soldaterna i vakten från Transportledningsassistentplutonen från Karlsborgs kompani, gruppchefer ur samtliga plutoner på Karstorp kompani samt 10 grupp-chefer från Mariebergs kompani. Vakten skulle tjänstgöra vid slotten under sammanlagt 6 dygn, uppdelat på 2 st. 3-dygnstjänstgöringar med ett fridygn emellan.

Innan träningen startade kom en order från Stockholm att den pågående vakten skulle medverka i häckbildning vid den tyska presidentens besök den 12:e september. Vidden av detta besök gick upp för mig i veckan innan vid ett möte på Stockholms slott med alla medverkande. Totalt var ca 1100 man från Försvaret inblandade i paraden, varav 800 i häckbildningen. Vi tog oss an utmaningen och tränade häckbildning. Den sista träningen gick av stapeln på eftermiddagen den 11:e september och jag var full av tillförsikt både inför häckbildandet och pågången nästa dag. Då jag skulle låsa in kassunnyckeln i kasernvakten på Almnäs sa vaktssoldaten till mig att ett flygplan flugit in i World Trade Center i New York. Min tanke var att det var ett litet plan och att det var en konstig olycka, men i bilen på väg till vår förläggning framgick det vad det var som hänt. Den kvällen var det inte morgondagens pågång som var i mina tankar. Sent på kvällen meddelades det att statsbesöket var inställt och att vi skulle göra en tyst pågång helt utan musik.

På morgonen den 12:e september så kändes inte pågången som det viktigaste i världen, men hela vakten koncentrerade sig på ett bra sätt och gjorde en alldeles ypperlig pågång trots att musiken inte fanns till stöd. De första 3 dyggen var väldigt lugna och vaktstyrkan avlöstes av P10 för att få ett knappt dygns ledighet innan det var

dags för pågång igen. Denna pågång medverkade Arméns musikkår och pågången gick alldeles utmärkt, och personalen på garnisonsavdelningen, som ser ett antal pågångar varje år, var mer än nöjda. Under dessa 3 dygn deltog vaktstyrkan förutom ordinarie tjänst också som paradstyrka vid riksmötets öppnande och det stora samtalsämnet mellan soldaterna var huruvida någon medlem av kungafamiljen hade tittat på just dem eller inte. Framförallt verkade det vara intressant om någon av prinsessorna hade sett på soldaterna ...

Efter att ha blivit avlösta av I19 kunde T2:s vakt återvända till Skövde i vetskap om att regementets goda rykte i högvaktsammanhang levde kvar.

Vintervakten

Årets 3:e tjänstgöring inföll i december, med pågång den 5:e. Denna vakt fick T2 som en bonus då det förband som skulle bestridit vakten inte kunde lösa uppgiften. Soldaterna som fick den stora äran att deltaga kom från transportledningsassistentplutonen från Karlsborgs kompani, ur alla plutoner på Karstorps kompani (gruppchefer) samt 7 st. gruppchefer ur Mariebergs kompani. Hela vakten bestod alltså av soldater som gått högvakt förut, men inte tillsammans. Det var dessutom mellan 2,5 och 5 månader sedan senaste tillfället, varför det inte bara var att åka upp till Stockholm utan en ordentlig träning behövdes.

Problemet var dock att soldaterna hunnit så långt i sin utbildning att de hade viktigare saker att göra än att träna högvakt (eller i alla fall andra saker). Ett antal spridda träningstillfällen planerades dock in och genomfördes med vissa delar av vakten. Frånvaron varierade mellan 17 och 26 av 73 soldater, vilket drabbade soldaterna i första hand då de inte kunde få några klara besked om var de skulle tjänstgöra eller som vad. Det kändes därför som en lättnad när vi kunde åka upp till Almnäs några dagar innan pågång och faktiskt kunde träna med hela vakten för första gången. En intensiv träningsperiod vidtog på Almnäs och då det

var dags för pågång var vakten så tränad att det borde kunna gå bra. Pågången sker vintertid med en kort marsch och med enbart trumslagare. Detta fungerade bra och omdömet blev ännu bättre än vid tidigare vakter, nämligen "en exemplarisk pågång". Vakttjänstgöringen var väldigt lugn under alla 3 dygnen. Ett annorlunda ingripande fick dock göras, nämligen för att omhänderta en fisk som en mås i ren förskräckelse över post 2:s skräckinjagande uppsyn hade tappat på borggården.

Efter 3 dygn på slotten kunde högvaktsåret 2001 läggas till handlingarna. T2 har ett gott rykte för sättet vi genomför högvakter på och detta året har inte försämrats detta rykte.

Återträff för Trafiksoldater

Göran Einarsson

Stående från vänster: Sigurd Holm, Sven-Erik Johansson, Sven-Erik Gustavsson, Lennart Fergedahl, Bengt Andersson, Arne Holmqvist. Sittande från vänster: Göran Einarsson, Lars Andersson, Rolf Johansson.

Tredje gruppen vid Trafikkompaniets första pluton 1955/56 har träffats regelbundet, vart femte år, alltsedan dess. Gruppen bestod från början av elva befälselever, men vid den senaste träffen Vid T2 i Skövde deltog nio. En gruppmedlem bor i stockholmstrakten och deltar sällan. En gruppmedlem är avliden.

Vid träffen på T2, över ett veckoslut, blev vi väldigt väl mottagna. Majoren Roland Pekkari orienterade om regementets nuvarande organisation, uppgifter och verksamhet. En minibuss ställdes till vårt förfogande och välkända platser såsom "gamla T2" (nuvarande högskolan), Hasslumskogen, Hentorp, Boulognerskogen och flera för oss kända platser besöktes. Gruppen fick också återuppliva gamla minnen genom övermattning på ett av T2's logement. Nästa träff för Trafikgrupp 1955/56 är planerad att gå av stapeln i trakten av Lidköping.

Garden Party – Igen...

Ulf Floberg

Förra årets succé, att arrangera ett så kallat "Garden Party" för regementets anställda och deras respektive, var naturligtvis värd en uppföljning. Avsikten var, att skapa en förutsättning för de anställda, framförallt de nya vid regementet, att lära känna de andra under lättsamma former.

Eftersom det förra Garden Partyt blev en stor succé hade inte konceptet ändrats särskilt mycket. Ingredienser i form av lekar för barnen, åkattraktioner, tipspromenader, grillning med gott att dricka till, uppträdande, dans fram på natten med mera andra trevligheter som fanns under fjolåret var kvar. – Varför ändra på ett vinnande lag...?

För de äldre började hoppandet lite senare, när barnvakterna hade tagit vid. Dans till "levande musik" i mässen var kvällens sista programpunkt. Garden Party i parken framför T2 har kanske kommit för att stanna? – I alla fall får denna form av samkväm, där hela familjen deltar, ett mycket stort antal deltagare. – Och, det kan ju inte bara bero på bra hoppattraktioner...

Dock fanns en del nyheter. Arméns Lejon ställde upp och bjöd de yngre (ja de riktigt gamla också för den delen...) på en tur i sidvagnen på en av uppvisningsgruppens motorecyklar. Gissa om detta var populärt... Lt Lasse Gustavsson, som var förare för kvällen, hade "fullt lass" varje rundtur. Dessutom, hade inhyrts en så kallad "hoppattraktion" i form av en uppblåsbar borg, där (framförallt då) de yngre kunde studsas och hoppa av hjärtans lust. Det hoppades också det kan jag lova...

O-ringen till T2

Jan-Olof Bengtsson

Den stora orienteringstävlingen O-ringen ("5-dagars") drar i sommar in på T2. Tävlingen är förlagd till gamla Skaraborgs län med Skövde som Centralort. Garnisonsområdet är medelpunkten i hela verksamheten och då inte minst T2. Förutom att närliggande övningsfält görs om till en stor campingplats med över 3000 uppställningsplatser så är "Centraltorget" förlagt till kaserngården på T2. Här skall byggas upp ett marknadstorg med serveringar, idrottsbutiker med mera för att skapa en naturlig samlingsplats för de cirka 15000 orienterare som väntas till Skövde och Skaraborg.

I anslutning till Centraltorget kommer all resultatservice att ske i den så kallade D-hallen En vårdcentral med apotek skall inrättas på "Sjukan" och Götasalen kommer att användas för underhållning. En tvättstuga "modell större" – med cirka 40 tvättmaskiner – kommer att byggas upp i vårdhallen "FUKA-hallen". I kasernerna kommer sängplatser att erbjudas de tävlande.

Transport- och trafiktjänsten under genomförandet kommer att ledas av T2. Det beräknas att ett hundratal bussar och 2500 personbilar kommer att vara i rörelse för att transportera orienterarna till och från de olika tävlingsplatserna. Vid tävlingsplatserna skall cirka 850 matportioner om dagen tillredas för alla funktionärer. Även detta leds av T2.

Besök gärna T2 vid O-ringen-tävlingarna och tag chansen att få se världseliten i orientering under tiden 2002-07-21—07-26 då tävlingarna genomförs.

GÖTATRÄNGAREN återkommer naturligtvis med ett reportage i nästa nummer.

In Memoriam

Bo Lüning

Före detta regementschefen översten Bo Lüning gick ur tiden den 16. oktober 2001 i en ålder av 89 år. Han var chef för regementet 1965 - 1967.

Bo Lüning var född i Strängnäs den 7. november 1912, son till kaptenen Knut Lüning i dennes äktenskap med Alma Silfverhjelms. Efter studentexamen i Strängnäs blev Bo Lüning 1931 officersaspirant vid trängen och efter officersexamen vid Karlberg 1934, placerades han vid Kungl Skånska trängkåren. 1941-1943 genomgick han Krigshögskolan. 1944-1945 var han lärare vid Trängofficersskolan (TOS) och 1946-1948 tjänstgjorde han vid Arméstabens trängavdelning. 1953 befordrades han till major med placering vid T 2 som bataljonschef. Han återplacerades 1955 till T 4, där han verkade som bataljonschef och utbildningsofficer. Bo Lüning blev överstelöjtnant 1960 och utnämndes 1965 till överste och chef för T 2. Han avslutade sin militära bana som försvarsområdesbefälhavare för, som det då benämndes, Kalmar och Växjö försvarsområde (Fo 18/16) 1967-1973. Vid sin bortgång var Bo Lüning, sedan många år, bosatt i Halmstad.

Bo Lüning var i sin ungdom en duktig idrottsman och hästkarl och hade bl a genomgått Arméns rid- och körskola på Strömsholm. Bo Lüning ställde stora krav på sig själv och sina underlydande. Han var en chef som, genom sin kunskap och energi, skapade respekt runt sin person. De värnpliktiga och förbandet satte han alltid i centrum. Bo Lüning var en föregångsman när det gällde utbildning och lade ner stor energi på att utbilda sina officerare. Man skulle kunna påstå att han var en föregångare till dagens mentorer. Han var hjälpsam, vänlig samt hade humor och glimten i ögat.

Bo Lüning deltog 1939-1940 i Finska vinterkriget som kapten och intendent för den sjukvårdsorganisation som bl a understödde den Svenska Frivilligkåren.

Regementet och Kamratföreningen sörjer en kunnig och aktad chef och kamrat.

Nils Smith

Internationaliseringen vid T2 går vidare

Rolf Berg

Försvarsmaktens allt tydligare internationella engagemang påverkar självklart våra utbildningsförband i motsvarande grad. För T2:s del handlar det om att efter hand och i lagom takt till del ominrikta och anpassa den verksamhet som bedrivs vid regementet.

Hos regementets befälskår finns en betydande internationell erfarenhet och kompetens, som kommer väl till pass i detta arbete. T2 har också ett gott anseende i dessa sammanhang och mot denna bakgrund så finns det hopp om att T2 skall lyckas med de nya och utmanande uppgifter, som är under uppsegling på den internationella arenan.

Det har under lång tid förespeglat insatta militärer och även vissa politiker att det skulle vara möjligt och också önskvärt att organisera en samnordisk militär styrka för insats i någon ny internationell mission under vardande. Ett sådant beslut har för en tid sedan fattats och 2003-07-01 skall en multinationell nordisk brigad finnas klar för att ingå i den krishanteringsstyrka på 60 000 man som EU har beslutat om.

Främst är det måhända insatser på Balkan, som ligger nära till hands, men även andra områden kan bli aktuella, då insatsradien är 400 mil räknat från Bryssel. Förbandet blir ett så kallat snabbinsatsförband, med en insatstid på endast 60 dagar från beslut tills att förbandet skall befinna sig i aktuellt insatsområde. Detta innebär i sin tur att personalen måste rekryteras och beredskapshållas i väntan på beslut om insättande.

En svensk brigad i insatsorganisationen innehåller normalt en underhållsbataljon och det kommer även denna nordiska brigad att göra, men benämningen blir förståss logistikbataljon, vilket är mer Natoanpassat och riktigt i dessa sammanhang.

Sverige ansvarade under drygt tio år för en underhållsbataljon inom UNIFIL (Libanon) och har därifrån en hel del erfarenheter av internationell logistik, som blir värdefulla i denna nya uppgift.

Sverige har fått det ansvarsfulla uppdraget att samordna organisation och utbildning av den nordiska logistikbataljonen och då är det naturligt att ett stort ansvar läggs på T2, som idag är det enda verksamma trängregementet i vårt land. Det är också sannolikt att Sverige och därmed T2 får ansvara för framtagandet av Ledningskompaniet.

Sammantaget handlar det om c:a 150-200 svenska befattningar, där representation finns i alla kompanier och den totala organisationen omfattar c:a 500 soldater.

Utvecklingsarbetet måste bedrivas i ett högt tempo och parallellt med framtagning av utbildningsplaner och

rekryteringsunderlag, eftersom det är knappt om tid till 2003-07-01, då bataljonen skall vara klar för insats.

Grundläggande organisations- och målsättningsarbete (PTOEM) har påbörjats i en arbetsgrupp, som leds av ATK i Enköping och där T2 finns representerade. Det är också en utmanande uppgift att utveckla ett förband i ett nordiskt samförstånd, där de olika nationernas intressen skall beaktas samtidigt som kravet finns att skapa en rationell organisation på kort tid.

Planen är sedan, att efterhand som grundarbetet allt mer övergår till att bli praktiskt genomförande, så flyttas också mer och mer ansvar över till T2. Finalen kommer att gå av stapeln under våren 2003, då rekrytering, beredskapskontraktering, validering och utbildning skall genomföras och en stor del av den verksamheten hamnar sannolikt i Skövde garnison och på T2.

Detta blir en omfattande, intressant och resurskrävande verksamhet, som kan komma att fylla arbetsdagen de närmsta åren för ett antal av T2:s officerare.

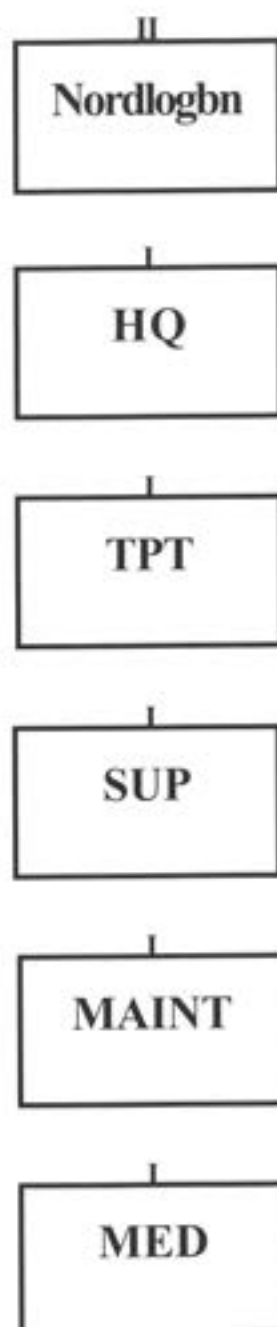

Drivmedelshanteringen inom den nordiska brigaden kan bli Sveriges och T2:s ansvar. Den moderna drivmedelsmateriel, som nu tillförs försvarsmakten, kommer då att förutom kompetent personal utgöra den viktigaste komponenten.

Utbildningen av de Svenska delarna i den Nordiska logistikbataljonen kommer att genomföras i Skövde våren 2003 och bland annat mot denna målbild genomfördes årets slutövning för åldersklassen i ett internationellt perspektiv

Organisationsstrukturen är fastlagd, men ansvar för bataljonens delar diskuteras fortfarande mellan de nordiska länderna. Mycket tyder dock på att Sverige förutom representation i alla kompanier får huvudansvaret för utvecklingen av stab och stabskompani.

Samtliga enheter är multinationellt sammansatta.

Eventuellt kommer TPT och SUP att slås samman.

In Memoriam

Anders Rapp

Anders Rapp avled den 12:e maj 2001 efter en kortare tids sjukdom. Kunglig Göta Trängregementets Kamratförening förlorade med Anders bortgång en trogen medlem.

Anders blev medlem i föreningen 1958, inträdde i styrelsen 1969 och var dess vice ordförande i 13 år. Trots en stor arbetsbelastning som egen företagare försummade Anders aldrig att delta i styrelsesammanträdena och varje år deltog Anders i firandet av Regementets Dag, under flera år tillsammans med sina söner och sonsöner.

Självklart ingick Anders i den kommitté som hade ansvaret att utforma regementets 100-årsjubileum..

Anders spred alltid glädje omkring sig med sitt lättsamma sätt och sin stora samarbetsförmåga. Anders stödde också föreningen ekonomiskt på olika sätt.

Anders utsågs 1993 till föreningens hedersledamot.

Gunnar R Nilsson

Materielsamarbete mellan Sverige och Norge

Gustaf Berggren

Bakgrund

Arméns inriktning har successivt förändrats under de senaste årtiondena. Från att ha varit förhållandevis stor med inriktning mot det nationella försvaret har en minskning skett med syfte att både öka det kvalitativa innehållet samt erhålla en bättre förmåga att kunna uppträda i multinationella insatser främst inom ramen för PöP (Partnerskap för fred). Den definitiva förändringen skedde vid förra försvarsbeslutet då Försvarsmakten ändrade inriktning från invasionsförsvaret till insatsorganisationen. Insats skall kunna ske behovsanpassat både nationellt och internationellt. För internationellt uppträdande utvecklas två bataljonsförband, mekaniserad bataljoner med pansarterrängbil respektive stridsfordon 90. Inom ramen för det nordiska samarbetet, NORDCAP, pågår ett arbete att fr.o.m. 2003-07-01 kunna uppträda med en "Nordisk brigad" med en mekaniserad bataljon från respektive land. För understöd av brigaden utvecklas en multinationell logistikbataljon (NORDLOGBN) med Sverige som utvecklingsansvarig (Leading nation). Planeringsinriktningen är en organisation som i vissa delar är multinationell ända ner till gruppnivån.

Denna inriktningen innebär ett behov av gemensam nordisk materielutveckling. Ett annat motiv för ökat samarbete vid utveckling och anskaffning av materiel för försvarsmaktens behov är att den är både tidskrävande och kostsam, särskilt vid små serier.

Under mitten av 1980-talet påbörjades ett informationsutbyte mellan tränginspektören i Norge (Sessvollmoen) och dåvarande Arméns Underhållsskola (US). Detta samarbete fick fastare former under mitten av 1990-talet då ett avtal tecknades om ett materielsamarbete mellan norska hären och svenska

armén. Ansvarig från svensk sida för underhållsfunktionen var Arméns Underhållscentrum. Vid nedläggningen 1998 flyttades detta ansvar till Försvarsmaktens Underhållscentrum (FMUHC). I samband med försvarsmaktens ominriktning sommaren 2000 flyttades ansvaret ytterligare en gång till OPL J4. Vid årsmötet 2001 i Sverige tog Generalinspektörer för armén ett fastare grepp om det fortsatta materielsamarbetet med Norge och beslutade om en fördelning av ansvaret för det fortsatta materielsamarbetet till respektive funktionsplattform. Antalet informationsområden minskades samtidigt och koncentrerades till elva samarbetsområden. Från och med hösten 2001 övertog CT2 ansvaret för "Samarbetsområde 7 Träng (Logistik)". Verksamheten genomförs med stöd av ATK och OPL avdelning J4.

Samarbetsområde 7 Logistik

Under de tidigare åren har materielsamarbetet bedrivits genom informationsutbyte inom bl.a. områdena förplägnads- och drivmedelsutrustningar, förnödenhetstransport i väglös terräng, transportledning av underhållstransporter. De viktigaste resultaten av det tidigare materielsamarbetet är bl.a. lån av en norsk drivmedelstank 10 m³, gemensam teknisk målsättning (TTEM/Kravdokument) för anskaffning av lastväxlarbandvagn 206 med drivmedelstank 2 m³. Den gemensamma anskaffningen har fördröjts bl.a. av ej uppfyllda säkerhetskrav och respektive land ominriktning av försvaret. Anskaffning är planerad att ske under perioden 02/03, dock i avsevärt mindre antal än den ursprungliga planeringen.

Deltagarna i den Svensk - Norska materielsamarbetsgruppen samlade på T2 i november 2001

Under november månad 2001 genomfördes ett årsmöte vid T 2 i Skövde med syfte att fastställa informationsområden som är av gemensamt intresse för materielsamarbete. Vid årsmötet deltog brigader Ivar Assen, Norges tränginspektör, och överste Jan Persson, CT 2. Ytterligare fem officerare från Norge deltog med ansvar för utveckling av olika funktioner inom området logistik. Från Sverige deltog även representanter från OPL J4 (Operativa Insatsledningen - Logistikavdelningen) och ATK (Armétaktiska Kommandot). Följande informationsområden fastställdes:

Informationsområde 1: Förnödenhetsförsörjning

- 1.1 Drivmedelssystem
- 1.2 Förplägnads- och vattenförsörjningssystem

Informationsområde 2: Fordon

- 2.1 Hjulfordon
- 2.2 Bandfordon

Informationsområde 3: Ledning av Logistik

- 3.1 Ledning av logistiktransporter
- 3.2 Ledning taktisk nivå

Informationsområde 4: Utbildningshjälpmedel

- 4.1 Simulatorer

Samarbetsområdet föreslogs att benämnas endast "Samarbetsområde 7 Logistik". De gamla samarbetsområdena inordnas under de nya fastställda informationsområdena. Kontaktpersoner i Norge och Sverige utsågs för respektive område. Uppgiften för dessa personer är informationsutbyte i syfte att etablera gemensamma materielprojekt och kostnadseffektivt samarbete i materielfrågor. Vid materielprojekt av gemensamt intresse bildas en "Förundersökningsgrupp" med syfte att utarbeta teknisk målsättning för Norge (Kravdokument) och Sverige (TTEM) med likformiga krav. Vid beslut om gemensam anskaffning bildas en projektgrupp med representanter för respektive länders materielverk med syfte att utarbeta en gemensam underlag för upphandling. Samarbetet fortsätter även efter anskaffning i form av samordnat underhåll av materielsystemet samt slutligen avveckling. Så lång har dock ännu inget materielprojekt gått.

Materielprojekt med ett gemensamt intresse, förutom tidigare nämnt, är t.ex. fältköksystem i container, rullflaksvattentank, min- och splitterskyddade rullflaksterrängbilar, busscontainer på rullflak, förbandsplats i container, transportlednings- och uppföljningssystem, stridsportion. Det mest högtintressanta projekt för tillfället är rullflakstank 10 m³ för drivmedel. Sverige genomför under våren 2002 materieförsök med

två varianter av rullflakstank med inriktning att påbörja upphandling under kommande höst. Norge deltagit under försöksserien med inriktning att utarbeta ett norskt och ett svenskt målsättningsdokument med likartade krav som underlag för en gemensam upphandling.

Tidsförhållandena är förhållandevis korta men policyn för materielsamarbetet är ett genomförande i "positiv anda" med högt tempo. Inriktningarna för respektive länders försvarsmakter, som nämnts tidigare i artikeln, talar allt mer för ett utökat materielsamarbete. Samarbetet bör inte endast omfatta Norge utan bör utökas till övriga nordiska länder. Danmark har deltagit på medhörning vid vissa tillfällen men det har ännu inte resulterat i några fastare samarbetsformer. Finlands intresse har varit förhållandevis svalt. Utvecklingen av den multinationella nordiska logistikbataljone kan förhoppningsvis påskynda intresset för ett utökat materielsamarbete inom nordens. Redan idag innehåller de nordiska försvarsmakterna gemensamma materielsystem t.ex. rullflaksbilar från SCANIA. En samordnad upphandling borde innebära, totalt sett, lägre kostnader.

Styrande regler för samarbetet är att båda länderna har gemensamt behov av ett materielsystem samordnat i tid. Principer för fördelning av kostnader klarläggs tidigt. Materielsystemet skall ej innehålla konkurrerande teknologier. Områden där länderna är starkt bundna i materielarvet undviks. Industrin i båda länder gynnas likvärdigt. Vilja till samarbete mellan respektive länders arméstaber och materielverk.

Du!

Som ännu inte är medlem i
Kamratföreningen

Gå med!

Besök i Chile – hösten 2001

Jan Persson

Världens torraste område och största öken, snöklädda bergskedjor, våren och vinplantager samt ett helt annorlunda land mötte undertecknad när jag första veckan i oktober hade förmånen att få följa med generalinspektören för armén till Chile. Resan genomfördes inom ramen för det Memorandum of Understanding som finns mellan Sverige och Chile sedan 1997. Avtalet syftar till att främja försvarssamarbete, främst inom områdena forskning och utveckling, tillverkning, anskaffning och logistikstöd. Flera svenska företag arbetar aktivt med att främja dessa kontakter.

Det officiella programmet började med kransnedläggning – en ceremoni med hedersvakt och musikkår - vid det chilenska nationalmonumentet i huvudstaden Santiago. Platsen är bland annat gravkrypta för landsfadern Bernardo O'Higgins, som i början av 1800-talet ledde befrielsekriget mot Spanien. Santiago grundades redan 1541 och är med sina drygt 5 miljoner invånare – en tredjedel av landets befolkning - en modern storstad. Kontrasterna mellan stadsdelarna och olika samhällsgrupper är från ett svenskt perspektiv emellertid mycket stora.

Under tre dagar besökte vi sedan förband, skolor och staber i den chilenska armén. Armén består av 49 regementen – cirka 50.000 man – lokaliserade över hela landet och inordnade i divisioner med i huvudsak ett territoriellt ansvar. Allmän vämplikt och ett tvåbefälssystem med officerare och underofficerare utgör grund för personalförsörjningen. Även kvinnor kan frivilligt genomföra vämplikt och en av våra tolkar var faktiskt en kvinnlig löjtnant. Första dagen besökte vi arméns underofficersskola, där cirka 900 elever – män och kvinnor – årligen får sin grundläggande befälsutbildning. Utbildning, organisation och utrustning skiljer sig väsentligt från våra förhållanden och är självfallet anpassade för en annan hotbild. Den chilenska armén utgör dessutom en viktig institution i samhället även om den numera inte har några politiska ambitioner utan helt ägnar sig åt sina militära uppgifter.

Intressant var besöket vid kavalleriregementet i Quillota 125 kilometer nordväst från Santiago. Här förevisades förutom de från Holland inköpta begagnade Leopard I och skytteförband även kavallerienheter – till häst - avsedda för de mer svårtillgängliga bergsområdena i främst södra Chile. Imponerande var också den kadrilj och uppvisning i den högre skolan som åtta officerare från regementet genomförde under vårt besök. Det framgick tydligt att regementet och dess officerare var mycket stolta över sina framgångar i dressyr och hoppning.

Chilensk kavalleritrupp

Hur man säkerställer ledning och samband i ett land som är 4320 kilometer långt fick vi förevisat vid motsvarigheten till vårt signalregemente. Det som förvånade oss svenskar mest var den tydliga självständighet som präglade försvarsgrenarna. Arméns telekommunikationer utnyttjades enbart för armén medan marinen och flygvapnet hade sina egna sambandssystem.

Den privata delen av besöket ägnades åt bland annat ett besök i Atacamaöknen i norra Chile cirka 1700 kilometer från Santiago. Området är således det torraste i världen och på vissa platser har det aldrig regnat. Regionen är mycket rik på mineraler och världens största koppargruva Chuquibambilla, som vi också besökte, finns här. Trots de extrema förhållandena har området varit bebott under årtusenden och besöket i den gamla indianstaden San Pedro de Atacama var mycket givande. Före koloniseringen omfattades inkariket även av norra Chile. Själv ägnade jag den sista dagen av mitt besök i Chile åt huvudstaden Santiago. Förutom att känna av storstadens puls fick jag tillfälle att besöka presidentpalatset och Museo Chileno de Arte Precolombino. Detta precolumbianska museum visade sig innehålla en fantastisk samling av unika föremål från de sydamerikanska indianfolkens storhetstid. En del av mänsklighetens historia som vi i vårt land har ganska lite kännedom om.

Hur sammanfattar man då intrycken från denna resa till andra sidan jorden. Först och främst kan det konstateras att resan var en fantastisk upplevelse. Chile är i flera avseenden kontrasternas land. Den svenska och chilenska armén har flera likheter, men också stora skillnader. Vårt svenska ledarskap och utbildning är områden där vi kan känna oss stolta och tror jag intressanta

för även för den framtida chilenska armén. Det var också inom dessa områden vi svenskar fick många frågor, om till exempel utbildningssystem, värnpliktsutbildning och medinflytande. Samtidigt måste jag erkänna att den disciplin, ordning och reda som uppvisades också stundtals imponerade på mig.

Den chilenska arméns utrustning och organisation är självfallet utvecklade mot bakgrund av landets egna förhållanden och den regionala hotbilden. Jag fick intrycket att kvantitet gått före kvalitet, men att en förändring sannolikt kommer att ske mot en modernisering och omstrukturering på det sätt som skett hos oss under senare år. Under vårt besök i det chilenska arméhögkvarteret hade jag uppgiften att redovisa det svenska försvarets omställning mot målbild 2010, något som i hög grad intresserade de chilenska officerarna och gav tillfälle till intressanta diskussioner och erfarenhetsutbyte.

Jag kunde också konstatera att de chilenska officerarnas anställningsförhållanden var helt annorlunda än i Sverige. Vid vårt besök i norra Chile fick jag och en chilensk överste, som för övrigt var chef för ett infanteriregemente, ungefär lika stort som T 2 (100 officerare, 100 underofficerare och 500 värnpliktiga) tillfälle att jämföra våra arbetssituationer. Han hade flera bra förmåner, till exempel fri bostad, bil, chaufför och hushållshjälp, som inte jag har, men hans fasta lön var också avsevärt lägre. Sammantaget motsvarade sannolikt hans och min levnadsstandard varandra i stort utom i ett väsentligt avseende. Han och hans familj tvingades att flytta mellan olika befattningar över landet – från norr till söder – med två års intervall. Han hade aldrig tillfrågats vilken placering han önskade och på min fråga hur det hela fungerade, fick jag till svar; "Det bara bestäms!"

Detta avslutar min berättelse från besöket i Chile hösten 2001. Alla intryck och upplevelser kan och kanske inte bör återges på några rader i Götaträngaren. Jag har i denna artikel försökt återge de mest bestående minnena. Till sist vill jag påstå att vi faktiskt har det ganska bra i Sverige.

Besöksgruppen i San Pedro de Atacama

Strong resolve

Vpl Furir Lund

När jag ryckte in på T2 i juni kunde jag aldrig tänka mig att jag skulle sitta fyra veckor på en Movcon stab i Stettin, Polen. Men så blev det och det har blivit fyra oförglömliga veckor. Vi har med hjälp av båt, flyg, järnväg, och bil transporterat 1700 personer, materiel och fordon från Sverige till Polen. Det här skulle aldrig fungera om det inte fanns något som heter samarbete. Inte bara mellan Movcon staben och transportlednings grupperna utan även mellan de andra staberna här i Stettin och den polska movcon, sen får vi inte glömma det kanske viktigaste samarbetet, det med den svenska bataljonen.

Vad är det då som görs på den här staben? Vi planerar och genomför transporter, vi är ute och lastar jvg vagnar. Det förhandlas om busstransporter, körs fordon av färjorna. Det kan tyckas som att vi bara ser till själva transporten. Så är det inte, vi ser även till att trötta soldater får vila, mat och värme. Listan på vad vi gör kan göras lång.

Kapten Ulrika Palm anländer med NBC-plutonen

Det som pågår just nu är att NBC-pluton (från T2) är ute på övnings området för att spola rent de svenska fordonen innan de kan tas hem till Sverige. Ett av de problem vi ställdes inför var just spolningen av fordon. Efter som de alternativ som fanns på plats i Polen inte var användbara vände vi oss till T2 och Kn Ulrika Palm. Beslutet att hon skulle ta sin pluton med sig hit togs på en dag. Någon dag senare anlände de till Polen. I tullen stod movcon med de tullhandlingar som krävdes för att ta emot dem. Ett omfattande arbetet som genomfördes på några timmar, allt för att det skulle gå snabbt och smidigt genom den polska tullen.

Som jag sa i början så är den här övningen något som jag aldrig kommer att glömma. Det är inte alla värnpliktiga som får den här möjligheten under sin utbildning.

In Memoriam

Gösta Strand

Gösta Strand har efter en lång sjukdomstid lämnat kamratkretsen. Gösta föddes i Fagerhult i Småland och kom i tjänst vid A7 i Visby 1937. 1940 övergick han till Int 1 i Stockholm. Han avlade underofficersexamen i Uppsala 1947 och förflyttade som sergeant till T2 1950. 1960 erhöll han förvaltarbefordran och blev kapten i reserven 1972. Han har också genomgått Försvarshögskolans allmänna kurs.

Gösta Strand avgick ur aktiv tjänst 1969 och anställdes vid Statens Jordbruksnämnd i Jönköping. Han slutade som byrådirektör vid pensioneringen 1984. Under sin militära tid var han en framgångsrik orienteringslöpare och fälttävlare som bidrog till många framgångar för T2. Han var en mycket omtyckt och kunnig medarbetare under hela sin livstid. Minnet av Gösta Strand kommer att leva länge.

K-G Ljungqvist och Evert Argus

Tjejklubben

Lena Persson

Första veckan i september träffades tjejklubben för middag och planering av kommande träffar. Det var högt i tak med många skilda förslag. En del med kvinnliga förtecken andra mer kulturella och även fysiska aktiviteter. Vi lyckades till slut enas om 6 stycken träffar.

Vi inledde med höstens träffar med tema vin. Ingvar Kyrkander, från Munsökarna gav oss en lektion i hur en vinprovning går till och naturligtvis fick vi prova vin. Han hade valt ut rödviner som vi skulle försöka ange druvtyp och ursprungsland på. Det blev en trevlig kväll med många smakprov.

Traditionsenligt hade vi i december en helkväll med julmat och kransbindning. Som vanligt ställde Jenny och Maria från Floristen upp med experthjälp. Varje år bjuder på nya överraskningar i hur årets julkrans ska se ut. Vi gick hem med glädje över att ha tillverkat något eget. Förhoppningsvis uppskattades våra ansträngningar även av våra herrar.

Det nya året inleddes med en välbesökt bowlingkväll i Commerce-huset. Vi var en blandad skara av tjejer, ingen erfarenhet, provat någon gång och som vi snabbt upptäckte, ett proffs. Ingen visste att bland oss fanns en seriespelare från Borås, Lina Andersson. Vi hade en mycket trevlig kväll med många glada skratt. Vi enades under kvällen att vi ska ha en bowlingkväll varje år, vandringspokalen, som finns på Götamässen ska få fler namnskriptioner. Årets vinnare kommer i fortsättningen att vara vår coach.

I mars gjorde vi ett mycket intressant studiebesök på Volvo. Vi fick se hur motorerna monteras, man slås av tystnaden och renligheten. Robotar har tagit över, människan bara övervakar.

När tidningen finns i din hand har vi också gjort ett besök på Löwing's galleri och haft en kväll med hästar.

Boka in planeringsträffen den 19 september på Götamässen redan nu. Glöm inte att vi finns till för att stödja och värna om gemenskapen vid regementet.

Evenemangstips 2002

Juli

12-14 högvakt KB

21-27 O-ringen

September

19-24 Högvakt TPLS + KB

19 Tjejklubben planeringsträff

28 Regementets Dag

Kamratföreningens årsmöte

Höstmiddag

December

13 Luciakaffe

14 Jullunch

17 Julhögtid

19 Lillejul

Danmark

Vpl Sofie Månsson

I april i år bröts vardagen för fyra av oss KB - elever. Vi hade fått den stora äran att delta i ett utbyte med det danska försvaret, Trängregementet i Aalborg. Syftet med detta är att få se likheter och skillnader mellan våra försvar, men det var även menat som ett socialt utbyte och som sådant gav det väldigt mycket.

Vecka 12 kom fyra danska soldater hit och var med på Operation Snöstorm uppe i Boden. Vi hann under denna vecka tyvärr inte lära känna dem särskilt väl men vecka 14 var det vår tur att besöka Danmark. När våra kamrater här på T2 packade in sig i terrängbilar satte vi oss i komfortabla Volvobilar och startade vår resa. Något spända kom vi till slut fram och fick genast lägga ner all vår energi på att försöka förstå språket. Vi blev väl mottagna och delades upp på deras fyra kompanier; sjukvård, ledning, försörjning samt tekniska kompaniet. Tanken var att vi skulle bo med "våra" plutoner men när det visade sig att två av oss var tjejer ändrades planerna. De få tjejer som gör lumpen i Danmark delar varken logement eller duschar med killarna så vi fick bo tillsammans med regementets tre "pigor".

På tisdagen var det dags för oss att åka med ut på en övning. Något vi blev positivt överraskade av var att vi fick ut större delen av deras stridsutrustning dvs. hjälm, stridssele och ryggsäck. Övningen var förlagd i södra Jylland och första dagen kände vi oss mest som åskådare. Det var intressant att se hur plutonerna fungerade och snart hjälpte vi till var helst det behövdes. Båda nätterna grupperade vi inomhus vilket vi till en början gladdes åt. Snart upptäckte vi dock hur kalla ladugårdar, sågverk och fabriksgolv kan vara och vi saknade de svenska täten med deras varma kaminer. Övningen varade i tre dagar och ju längre tiden gick desto bättre förstod vi danskan.

På torsdag eftermiddag var vi tillbaka i Aalborg. Sängen och middag hägrade men att få träffa svenskar igen var minst lika skönt. Dels var man nyfiken på vad de andra fått göra och dels var det skönt att prata med några som förstod vad man sa utan att man behövde tala långsamt eller upprepa saker. Alla var väldigt nöjda med vad vi hade fått vara med om och vad vi sett, även om vi hade upplevt väldigt olika saker. Allt från att åka runt i ambulans, sitta i en ledningshytt, köra fast med en minibuss mitt i skogen, stå post eller bara titta på. Vi hade lärt oss mycket men framförallt lärt känna danskarna.

Efter det att materielen var färdigvårdad var det äntligen dags för middag. De danska värnpliktiga får "riktig" lön som de skattar för, de får även betala maten själva men i slutändan har de mer pengar över än vad vi har i Sverige. Detta gör att matsalen såg ut som en snabbmatsrestaurang

med mycket att välja på och det var många som tog en öl till maten. Fredag förmiddag var vi ute på våra plutoner och var med i deras dagliga tjänst. Detta innebar bland annat morgonfys, exercis mm. Exercisen ledde till många skratt då kommandona och utföranden inte alltid är lika som här hemma.

På eftermiddagen var det först dags att åka ut till skjutbanan. Den är annorlunda utformad mot den här hemma och det var tillåtet att skjuta automateld. De hade inga skjutbås utan man låg direkt på sanden vid det avståndet man skulle skjuta från. Deras vapen var utrustade med optik vilket gjorde skjutningen ganska enkel och resultatet blev också bra, danskarna var både imponerade och lite avundsjuka. Vi fick även prova att skjuta kulspruta vilket inte var lika enkelt men väldigt roligt. I närheten av områden låg en terrängköringsbana, där vi fick köra lastbil och jeep. Det var lärorikt att misslyckas med att ta sig upp för sandbackarna men man kan ha väldigt kul med hjälp av några lämpligt placerade vägar i en kuperad dansk sandmark. Glada kom vi tillbaka för någon timmes sömn innan det var dags att gå ut och äta. Ålborg har många krogar och självklart ville danskarna visa oss det danska nattlivet, vi hade en väldigt rolig kväll och kom i säng några timmar för sent.

På lördagen inföll Regementets dag och alla stolta föräldrar var där och tittade. Varje kompani hade en liten föreläsning och nu fick vi chansen att även se vad de andra kompanierna gjorde. Danskarna hade påsklov den kommande veckan och på kvällen gick vi ut och åt innan det var dags att säga hej då. Nu förstod vi varandra faktiskt ganska bra och det kändes tråkigt att behöva åka hem.

Veckan hade varit mycket rolig och lärorik och "ugen var helt enkelt majet dejelig"

Bilden är tagen då Danskarna gästade T2

Utbildningsåret 2001/2002

Michael Nilsson

Kort presentation av Michael Nilsson:

40-årig officer

Grundutbildad vid P 2 i Hässleholm

Flyttade till Skövde 1986

Bor i Skultorp. Gift och två barn 13 och 9 år.

Tjänstgjort vid P 4 1986-1996

Genomfört chefskursen 1994-1996

Arbetat vid MSS 1996-1998

Tjänstgjort vid HKV (Grundorganisationsledningen) mellan 1998-2001 i omstruktureringsarbetet inom FM Vid T 2 sedan aug 2001 och som chef för grundutbildningsbataljonen sedan jul 2001.

Vid T 2 har det utbildats drygt 500 värnpliktiga i likhet med föregående utbildningsår.

Grundutbildningsbataljonen har dessutom genom sjukvårdsskolan och trafikskolan ansvarat för sjukvårds- respektive trafiksäkerhets- och fordonsförarutbildning inom Skövde garnison samt genom kommunikationsskolan utbildat och lämnat understöd i kommunikationstjänst såväl inom garnisonen som externt vid andra förband.

Grundutbildningen har genomförts i en utbildningsrationell grundorganisation under tiden fram till jul för att därefter övergå i en fältorganisation under förbandsövningsskeden efter jul.

Huvuddelen av de värnpliktiga kommer i insatsorganisationen att placeras i en av de fyra brigadunderhållsbataljonerna som T 2 ansvarar för. Övriga delar placeras vid mektrosskompaniet PB 9, i MD-organisationen samt vid operativa förband i insatsorganisationen.

T 2:s utbildning till insatsorganisationen samordnas med främst delar ur P 4 och Trängbataljonen i Östersund.

Utbildningen har detta året genomförts med inryckning för KB-vpl i januari, med PB/GB/E-vpl i juni samt med G-vpl i augusti. Fortfarande känns detta inryckningsalternativ nytt och kräver tid för regementets anställda att vänja sig vid och finna nya rutiner för.

Under det gångna utbildningsåret har ett byte skett mellan Övlt Jarl Franzén och Övlt Michael Nilsson som chef för grundutbildningsbataljonen. Bytet skedde vid i samband med kyrkmarschen och övriga ceremonier vid julupphället.

Ekonomi har återigen varit i fokus för

Försvarsmakten. Detta har påverkat förutsättningarna såväl för höstens som för vårens grundutbildning. Under hösten begränsades möjligheterna till att skapa en fullgod fältvana för de värnpliktiga eftersom antalet övningsdygn begränsades för att klara av en reduktion av budgetramen. Inför julupphället gavs nya direktiv för att tillse att Försvarsmakten skulle innehålla ramarna för anslaget A1. Detta påverkade både utryckningstidpunkt och planeringen av slutövning för inläggande åldersklass.

Under våren har grundutbildningsbataljonen deltagit i och genomfört följande övningar:

- * Vecka 203 Bataljonsövning 1 i trakten av Skövde.
- * Vecka 205-206 Bataljonsövning 2/3 på VARA-slätten och i Falköpings-/ Tidaholmsområdet (med Sjukomp deltagande i FSC-övn v 206)
- * Vecka 207 Chefen S 1 systemövning
- * Vecka 208-209 ASSÖ 02 i Enköpings-/ Strängnäsområdet (med Trfplut vid Vasaloppet)
- * Vecka 209 Förbandsutbildning skarp am (FUSA) med elever vid FMHS som övnledare
- * Vecka 210-211 Slutövning "Internationell verksamhet"

Utryckningstidpunkten för huvuddelen av arméns värnpliktiga fastställdes till 2002-03-28, men med tanke på tillgången på REMI-resurser inom garnisonen bestämde T 2 sig för att låta de värnpliktiga först ha

påskledigt för att därefter veckan senare genomföra uttryckning. Därigenom kunde REMI-åtgärderna genomföras på ett smidigare sätt för alla inblandade parter i garnisonen.

Som framgår av övningsdeltagandet under våren så har det genomförts ett mycket komprimerat program för såväl värnpliktiga som för anställd personal.

Bataljonsövning 2/3 utgjorde den reella slutövningen för underhållsbataljonens "facktjänst/huvudtjänst". För första gången deltog förbandet i MSS Brigadströvning parallellt med egen understödsövning. Under bataljonsövningen skedde ett flertal omgrupperingar av förbanden och under helgen genomfördes även en besöksdag i fält som var mycket uppskattad.

Besöksdagen vid GU-bataljonen i fält

Slutövningen var in i det längsta ett osäkert kort avseende vad som var möjligt att genomföra. Då Divch fastställde att det endast skulle genomföras lokala slutövningar insåg vi att någon större volym förband att understödja inte skulle erbjudas oss detta året. Vecka 206 bestämde vi oss för att genom en slutövning med ett helt nytt internationellt koncept, öka insikt, kompetens och rekryteringsbasen hos såväl värnpliktiga som officerare. En projektgrupp sattes i arbete för att utarbeta struktur, ramar och detaljer i konceptet för ett genomförande fyra veckor senare.

Efter genomförandet kan det konstateras att vi tillsammans med gemensamma ansträngningar lyckades skapa en övning som var intressant, utvecklande och engagerande för såväl övningsledning som underhållsbataljonsstaben och övade kompanier med dess personal. En C-styrka med oanade skådespelartalanger skapade scenarion som tagna ur ett verkligt läge.

Under slutövningen samverkade förbandet såväl med enheter ur P 4 som ur Ing 2.

Deltagande minröjare ur Ing 2

Under året har även de internationella uppgifterna allt tydligare erfordrat resurser från regementet och då främst från grundutbildningsbataljonen. De personella resurserna är då främst instruktörer och deltagare till KS 05 och KS 06, men även till övningen Strong Resolve i Polen har resurser i form av transportledningsassistenter erfordrats.

NBC-plutonen fick i omedelbar anslutning till vår slutövning av internationell prägel order om att bege sig till Polen för att genomföra "skyddsspolning" av stridsfordon inför återtransport till Sverige. Uppgiften utökades senare till att även omfatta danska, estniska och lettiska stridsfordon.

Utvecklingen går allt snabbare och kraven ökar ständigt på den enskilde officerens förmåga att kunna lösa flera olika uppgifter samtidigt, med kort förvarning. Uppgifterna skall dessutom genomföras med hög kvalitet och med bibehållet högt säkerhetstänkande.

Jag imponeras av att anställda vid grundutbildningsbataljonen under året visat på en god förmåga över lag att hantera den komplexitet som vår verksamhet innehåller.

Jag vill tacka alla vid grundutbildningsbataljonen med tillhörande skolor för de berömvärda insatser som gjorts under året, varav jag främst har upplevt de tyngre verksamheterna under vintern/våren. Vi avslutar utbildningsåret med en positiv attityd bland såväl värnpliktiga som officerare och övriga anställda, som jag upplever det. Den goda anda som nu finns vid förbandet skall vi tillsammans stärka ytterligare och därigenom skapa goda förutsättningar för framtiden vid Logistikregementet T 2.

Kommande utbildningsår innebär begränsade personella resurser, det är vi alla medvetna om. Utmaningen ligger i att genomföra en utbildning som motsvarar kraven för Arméövning -03, att utveckla formerna för Nordisk Logistikbataljon och dessutom bidra till utlandsstyrkan.

Gruppfälttävlan

Ulf Floberg

Varje år genomförs en gruppfälttävlan vid GUBataljonen. Meningen är att de grupper som satts samman och som sedan skall arbeta och verka tillsammans skall få möjlighet att mäta sina krafter mot andra grupper. Gruppfälttävlan är också en utbildningskontroll på den grundläggande soldatutbildningen. Tävlingen genomförs på höstkanten och det är ganska kallt, mycket mörkt och oftast inte heller särskilt bra väder. Så nog är tävlingen en riktig kraftmätning grupperna emellan.

Grupperna skickades undan för undan ut på övningsfältet längs fem olika vägslingsor och utmed dessa fanns ett antal stationer på vilka uppgifter skulle lösas.

På vissa av stationerna deltog alla gruppmedlemmarna, på andra fick ett visst antal utses att genomföra momentet i fråga. De olika stationerna bemannades av stationschefer och andra funktionärer som tog tid, mätte och på andra sätt bedömde hur grupperna löste uppgiften. Alla förflyttningar skedde till fots och med karta och kompass i handen. Gruppmedlemmarna skulle också, förstås, hela tiden medföra sin stridsutrustning.

Efter att grupperna genomfört alla stationernas kontrollmoment var det återsamling vid Lövsjötorp. Efter tillagning av middag var det dags för den sista deltävlingen, som innebar en snabbförflyttning i mörker längs en orienteringsbana. Målet var inne på T2. Grupperna startades enligt metoden "jaktstart" vilket innebar att dess bättre grupper hade lyckats i de olika delproven, ju tidigare fick de starta. Bästa gruppen först och de andra jagande efter... Nu sparade man inte på krafterna. Målet inne på regementet hägrade och man pressade sig så mycket som gick. Om en eller flera gruppmedlemmar blivit för uttrötade, eller fått någon form av skavsår eller annan skada, tog de övriga i gruppen hand om deras personliga utrustning så att gruppen ändå kunde förflytta sig så snabbt som möjligt.

In i det sista var det spännande och ovisst om vilken grupp som skulle avgå med segern, men till målfällan inne i övnings- och vårdhallen på regementet anlände andra gruppen ur Trafikplutonen som segrare. Tätt därefter följde två grupper ur NBC-plutonen. Årets gruppfälttävlan var en riktig strapats och det var med stor heder som grupperna genomförde den.

*Vinnande grupp, andra trafikgrupp.
GRATTIS!*

Sambandsexpeditionsövning - dåtid eller framtid?

Björn Lindberg

I slutet av November var det dags igen för oss inom gebitet samband att ha vår "slutövning" avseende de knappa tre veckors befattningsutbildning för våra signalister i olika nivåer. De som deltog under dessa fyra dygn var transportledningsassistenter, chefsgrupp samt samband- och upplysningsgrupp ur trafikpluton, NBC's chefsgrupp, Lednings- och ordonnans/tp grp. ur ledningspluton samt tre kompanistaber ur kompanistabsplutonen. Utöver detta så tillkom även KB - elever som utbildas till Kvm, i och med att det är denna miljö de kommer att arbeta i. Sammanlagt ingick ca 50 soldater. Naturligtvis var vi även befäl ute under hela övningen från samtliga plutoner.

Under denna övning är det meningen att all utbildning skall knyts ihop. Allt från den enklare tråddragningen med fältelefon M'37 som lök på laxen, till det mer tekniskt krävande pc-dart, mobilink och RAP funktionen på Ra 180 m.m. Utöver detta kommer ju saker som bl.a. resande och inredning av stabstält, gruppering, elverk, antenner och sist men definitivt inte minst... expeditionstjänsten.

Målet var att soldaterna, med handledning, skulle få en grund avseende mtrl och stabsrutiner samt förståelse för hela konceptet Stabs/ Sb-tjänst.

- Hantera all förekommande teknisk utrustning.
- Föra en trafiklista och sambandslägestabla.
- Med hjälp av reglementen kunna föra lägeskarta.
- Signalering med olika sambandsmedel, till en resp. flera adressater.
- Nyckel och kryptobyten.
- Rutiner stabstjänst med bl.a. krypto och ordonnanstjänst.

Soldaterna var indelade i sammanlagt nio staber och indelade i två parallella nätstrukturer i syfte att göra

signaleringen och meddelandemassan hanterbar för oss, likväl för soldaterna.

Dygn ett:

Gick åt till förberedelser, gruppering samt utbyggnad av tekniken. Signaleringen mellan 262000-271000 med i snitt 4 meddelanden att hantera/tim.

Dygn två:

Genomgång av erfarenheter under natten mellan 271000-271200 samt utbildning avseende Rap under resten av eftermiddagen. Signalering mellan 271800-280800 med samma intensitet som dygn ett, dock med påbyggnad av RAP via Ra 180.

Dygn tre:

Genomgång av gångna nattens erfarenheter mellan 280800-281000. Signalering mellan 281000-291000 med i snitt 6 meddelanden/tim. Slutgenomgång och brytande av övningen. En sak som bör nämnas är att signaleringen är väldigt hårt styrd, bl.a. val av sambandsmedel, tidsintervall vid sändning samt till vilka adressater ett meddelande skall ha. Anledningen till detta är att vi skapar oss en kontroll som är konkret mätbar samt säkerställer att alla sambandsmedel och finesser övas. Valfrihet i all ära men inte nu...

Så vad gav övningen i handen och vilka erfarenheter drog vi. Först och främst märkte vi utbildningsbrister vilket i sig är ett väldigt viktigt syfte. Utöver det så fungerade övningen i stort enligt plan, dock hade soldaterna både positiv och negativ kritik i syfte att förbättra övningen till nästa år...

Den kritik som framkom tydligast var att soldaterna själva upptäckte utbildningsbrister vilket vilar på oss. Kritiken var inte riktad mot den utbildning de hade fått utan den de inte fått, vilket vi befäl är de första att hålla med om.

Så är denna övning värd att ha i framtiden? Absolut, dessutom bör den utökas med ännu ett dygn. Anledningen till detta är just att vi hanterar äldre mtrl samt den senaste tekniken. Den nya tekniken skall då försöka vävas ihop med äldre mtrl samt ett fungerande stabsarbete som i grunden bygger på gamla kunskaper. Bara för att någonting är gammalt innebär inte att det var dåligt!!!

Slutligen vill jag bara att det skall nämnas en sak. Med dagens teknik och mer komplicerade mtrl så är det en omöjlighet att klara av en riktigt bra utbildning på ca 3 veckor. Tänk på att dagens lägsta nivå är dåtidens högsta nivå. Det man klarade av att utbilda på fyra veckor då...klarar vi inte nu.

Högskolestatus på sjukvårdsutbildning

Ulf Floberg

Sjukvårdsutbildningen vid T2 har alltid haft ett gott rykte. God tradition och stor kunskap bland de som leder utbildningen har alltid varit gällande. Nu har T2 i samarbete med Karlstads universitet tagit ansvar för att ge sjukvårdsutbildningen högskolestatus.

Drygt 50 av de militära sjukvårdare som utbildas vid T2 har samtidigt varit inskrivna vid Karlstads universitet och genomfört en 10-poängs kurs i biomedicin.

Intresset för sjukvårdsutbildning ökade markant när det blev möjligt att genomgå en utbildning som ger ett civilt betyg. Det var från början planerat att sätta gränsen vid 20 studenter, men på grund av det stora intresset fick T2's Sjukvårdsskola, som är ansvarig för utbildningen, utöka antalet platser till 54.

Utbildningen motsvarar 10 högskolepoäng och innehåller delar av den grundläggande utbildningen för sjuksköterskor. Efter genomförd utbildning sker examination såväl teoretiskt som praktiskt.

Flera av de värnpliktiga som vid mönstringen sökt sig till sjukvårdsutbildning vill tillvarata möjligheten att pröva om de trivs med att arbeta inom vårdsektorn. Många fortsätter sedan att studera hälso- och sjukvård efter värnpliktstiden. Att då kunna inhämta 10 högskolepoäng under sin tid vid T2 är naturligtvis värdefullt. Högskoleanpassningen ger således de värnpliktiga möjlighet att testa både om de trivs med att arbeta inom

vården och om de trivs med högskolestudier.

Under utbildningsåret 02/03 kommer studenterna att skrivas in vid Högskolan i Skövde för att genomföra motsvarande 10-poängsutbildning. Detta samarbete innebär att de värnpliktiga studenterna kommer att tillbringa viss studietid i Högskolans lokaler, på "gamla T2".

Målet med sjukvårdsutbildningen är fortfarande detsamma, nämligen att de värnpliktiga skall kunna krigsplaceras som duktiga och kunniga sjukvårdare. Självklart blir utbildningen ännu bättre och mera effektiv efter denna anpassning till den civila högskolans krav. Förhoppningsvis bidrar detta till att ytterligare höja det goda rykte T2 har för sin sjukvårdsutbildning.

Syster och magister

Ulf Floberg

Sjuksköterskan och vårdläraren vid T2, Christina Lindblad, har bidragit till att T2 har tagit ytterligare ett steg framåt i utvecklingen inom sjukvårdstjänsten. Hon har sedan hösten 98, parallellt med sin ordinarie tjänst som vårdlärare, studerat vid Göteborgs universitet och tagit en magisterexamen på 80 poäng.

Det är ett viktigt steg för regementet och dess sjukvårdsutbildning att få del av Christinas akademiska kompetens. Genom denna kan Christina nu vara pedagogisk ledare för den högskoleutbildning av militära sjukvårdare som numera sker vid regementet. Hon kan också vara den som, på högskolans examinatorns uppdrag, examinerar de värnpliktiga efter genomförd utbildning. Christina kommer att ansvara för högskoleutbildningen och tillse att utbildningen håller en, med högskolemått mätt, tillräckligt hög kvalitet.

Vid examinationen vid Göteborgs universitet fick Christina försvara sin uppsats "Stridssjukvård ur

sjuksköterskors perspektiv" samt opponera på en annan uppsats.

Göträngaren gratulerar såväl Christina Lindblad som T2 till denna kompetenshöjning som med säkerhet ytterligare kommer att höja statusen på den sjukvårdsutbildning som sker vid regementet.

Framåt eftermiddagen var det dags att bjuda besökarna på kaffe och eftersom vädret inte var det allra bästa, utan lite regnigt och ruskigt, lät alla sig väl smaka. Det var en strykande åtgång på kaffe och dopp och dessutom ett bra tillfälle för de värnpliktiga och deras anhöriga och bekanta att få ett samtal i lugn och ro.

Så småningom började besökarna dra sig tillbaka för att återvända hemåt. Ett antal ömma avsked utspelades mellan värnpliktiga och deras flickvänner under eftermiddagens senare del. Vid klockan 15.30 var grupperingsplatsen tömd på besökare och bataljonsövningen fortsatte. **GÖTATRÄNGAREN** tyckte att besöket vid Försörjningskompaniet var mycket informativt och välarrangerat och är övertygad om att övriga besökare tyckte detsamma.

Stridsfotboll

Ulf Floberg

Under värnpliktstiden avsätts en hel del tid till fysisk träning. De flesta värnpliktiga förbättrar också sin fysiska kondition avsevärt. Ett problem kan kanske vara att hitta på variationer i träningsmetoderna, så att träningen upplevs som omväxlande och rolig. Under fältförhållanden, såsom exempelvis vid kompani- och bataljonsövningar blir ju också träningen åsidosatt. – Om man inte är så påhittlig som vid Livsmedelsplutonen vid Försörjningskompaniet...

Under den pågående kompaniövningen blev det en stund över, som av olika anledningar inte fylldes med fackjämbildning. Plutonsbefälet fann på råd... Soldaterna beordrades att byta om till träningskläder, men att behålla marschkängorna på. Under tiden byggdes en fältmässig bollplan genom att spänna upp en avspärrningslina i en cirkel mellan träden på grupperingsplatsen. Två mål utsågs också, men här slutar i övrigt all jämförelse med en bollplan. Planen var ojämn, stubbig, stenig och dessutom sluttande åt alla håll...

Domaren, som man skämtsamt skulle kunna kalla "stridsdomare" redogjorde för reglerna... Det lag som släpper in mål får göra tio "sit up" och det lag som förpassar bollen utanför spelplanen får göra tio arnhävningar. Utspark skedde och spelet var igång...

Det är synd att kalla spelet för fotboll, men de värnpliktiga hade hjärtligt roligt och kämpade allt vad de förmådde. Bollen studsade allt annat än den väg som spelaren tänkt sig och ofta då i ett träd och utanför planen och med arnhävningar som påföljd. Vi som var åskådare hade hejdlöst roligt över alla dräpligheter som inträffade under spelets gång.

De sista 15 minuterna av träningspasset spelades "Fält-rugby" på samma plan... Vi som var åskådare vågade inte ens fundera på skaderiskerna i denna idrottsgren...

Efter genomförda matcher verkade de värnpliktiga på ett mycket gott humör. De hade fått en stunds avkoppling från vardagen och de hade fått ett rejält pass i fysisk träning. Begreppet "Strids-fotboll" är uppfunnet på T2...

In memoriam

Åke Larsson

Löjtnant Åke Larsson avled den 21 maj 2001 i en ålder av 75 år. Han var född i Tibro den 27 januari 1926. 1943 anställdes han som volontär vid T2, furir 1946, överfurir 1950, rustmästare 1963, fanjunkare 1972, löjtnant 1983 och han gick i pension 1986.

Åke Larsson, eller "Tibro-Lasse" som han kallades av sina kompisar, tjänstgjorde huvuddelen av sin aktiva tjänst på T2.

Man kan dela upp Lasses tjänstgöring i tre verksamhetsområden: Körskolan, trupptjänstgöring på både soldat- och befälsskolor och i slutet på sin karriär utbildning av regementets kompani-kvartermästare. På alla dessa platser utträttade han ett mycket bra arbete.

Han var inget kasembefäl. Förmågan att utbilda trupp och att föra befäl kom bäst till sin rätt under fältmässiga förhållanden. Den kompanichef som fick Lasse till kompani-kvartermästare kunde känna sig trygg. Lasse behärskade allt inom kvartermästartjänsten. På morgonen var Lasse alltid bland de första och på kvällen de sista på arbetsplatsen.

Jag hade den stora förmånen, att under många år få tjänstgöra tillsammans med Lasse. Han var en kamrat i ordets rätta bemärkelse. Alltid väl påläst, övningarna noga förberedda, materielen på plats och själv rätt utrustad och på plats i god tid.

Lasse pratade aldrig tjänst när vi fikade på mässen. Då handlade det ofta om sommarstugan och motorbåten i Småland. Han hade alltid problem som han ville ventilera.

Lasse var sparsam med många saker, men han sparade aldrig på hjälpsamhet och gott kamratskap.

Jag saknar dig så mycket Lasse. Tack för att jag fick vara din kamrat i så många år.

Jonny Wackelin

Bertil Edgren

Bertil Edgren, Rabbalshede, har efter en tids sjukdom avlidit i en ålder av 80 år. Han var född på gården Hala i Kville församling och var yngst av sex syskon. Han miste sin far vid två års ålder och barnen fick tidigt kombinera skolgång och arbete på gårdar där hjälp behövdes. Efter skolans slut arbetade Bertil fortsatt inom jordbruket. Vid arton års ålder tog Bertil värnning vid Kunglig Göta Trängregemente, T2 i Skövde. Han var stamanställd i elva år och uppnådde överfurirs grad.

Under andra världskriget tjänstgjorde Bertil i Svenska Röda Korsets tjänst med "de vita bussarna" och förflyttade norska och danska fångar från koncentrationslägren till sina hemländer. För denna insats tilldelades Bertil förtjänstmedalj av Svenska, Norska och Danska Röda Korset.

Bertil lämnade den militära banan och påbörjade en civil bana. Han studerade till försäkringsinspektör hos försäkringsbolaget Trygg Hansa och arbetade bland annat i Medelpad. Han övergick så småningom till att arbeta som försäljningschef hos företaget AB Sjöholm & Co i Söderhamn. Bertil startade sedan egen verksamhet med tillverkning av markiser och rullgardiner. År 1966 flyttade Bertil med familj och företag till Örebro och drev där Örebro Markisfabrik fram till 1990 då han pensionerade sig. Därefter återvände Bertil med maka till Tanum i Bohuslän, som är hans hembygd.

På sin fritid ägnade sig Bertil gärna åt friluftsliv och fiske. Han läste också böcker och favoritförfattarna var Lars Widding och Jan Guillou.

Bertil sörjes närmast av barnen med familjer samt övrig släkt och vänner.

Linnéa Edgren och Kristina Boström

Världsrekord av Arméns Lejon

Ulf Floberg

Den kända uppvisningsgruppen Arméns Lejon genomför alltid halsbrytande och bejublade föreställningar på sina motorcyklar. De har under många år framträtt vid olika evenemang, både militära och civila, såväl inom som utom landet.

Under år 2001 är det dags för ännu en spektakulär uppvisning. Arméns Lejon skall sätta världsrekord på motorcykel, och inte på vilket sätt som helst... De skall sätta världsrekord i baklängesåkning. Förhoppningen är, att Lejonen skall kunna komma med i Guinness Rekordbok.

Tillfället för världsrekordförsöket är väl valt. Rekordet skall sättas i samband med matfestivalen i Skövde, ett evenemang som årligen samlar mångtusenden besökare. Hela stan är "på fötter". Dessutom gästas Skövde då av människor från när och fjärran. Alla för att njuta av god mat vid matfestivalen. Vid årets festival får besökarna dessutom njuta av att bese Arméns Lejons världsrekordförsök i baklängesåkning på motorcykel.

Uppvisningsgruppen, som leds av major Anders Löfvenborg från T2, ställer upp med alla deltagare. De 14 motorcykel-virtousema skall var och en och i ordnad kolonn, **sittande vända baklänges**, köra sina motorcyklar 17,5 kilometer... och anlända till målet, som passande nog, är vid matfestivalens stora scen på Hertig Johans torg mitt i centrala Skövde.

En speaker rapporterar efterhand hur gruppen avancerar framåt och spänningen stiger. Intresserade åskådare börjar trängas på torget och längs angränsande gator. Som tur är har allting minutiöst förberetts. Vissa gator är avstängda och till och med har så kallade kravallstaket rests runt platsen för målgången.

På exakt utsatt tid anländer de baklängesåkande Lejonen till Skövde centrum. Stora ovationer erhålls av alla som kantar infartsvägen, och jublet ökar efterhand som åkarna närmar sig torget.

Efter målgången tas alla medlemmarna i Arméns Lejon upp på stora scenen för gratulationer och ovationer. Uppvisningsgruppen har med god marginal slagit världsrekord. De 14 förarna har var och en och dessutom i ordnad form, kört sin motorcykel 17,5 kilometer **sittande baklänges**. De har även gjort det utan att någon gång under resan sätta ner en fot i marken... **GÖTATRÄNGAREN** önskar att sälla sig till raden av imponerade åskådare. **Grattis!**

Tilläggs bör kanske, att körningen skedde med vederbörligt tillstånd av berörda myndigheter och med övervakning av såväl polis som representanter för Guinness Rekordbok.

Att Lejonen lyckats sätta världsrekord är väl ingen tvekan om när man här ser minerna på Anders Löfvenborg och Joakim Breman

Regementets dag 2001

Ulf Floberg

Den 30 augusti firades Regementets Dag på T2. Det är tradition, att regementet någon gång under sensommaren inbjuder de värnpliktigas anhöriga, vänner och även andra intresserade till Regementets Dag. År 2001 är inget undantag.

Kaserngrindarna öppnas för besökare klockan 08.00, men redan långt tidigare kan man se personbilar cirkulerande runt kasernområdet för att hitta en bra parkeringsplats. Många är ute i god tid. Många har säkert också rest ganska långt på morgonen. I de cirkulerande bilarna kan ses typiska grupperingar i form av far, mor, småsyskon tillsammans med far- eller morföräldrar. Åldern på de besökande varierar från "barnvagnsålder" till "gåvagnsålder". Även en och annan flickvän kan ses. Alla vill besöka sin släkting eller vän som gör sin värnplikt på T2. Det råder inget tvivel om, att det är av intresse för omgivningen när en närstående genomför sin värnplikt.

Inte bara anhöriga och vänner till de värnpliktiga har infunnit sig till Regementets Dag. Många andra har också anslutit.

andra som kanske kan betecknas mera såsom "vanliga åskådare". Hursomhelst, så är det glädjande att så många har hörsammat inbjudan till Regementets Dag 2001. Särskilt glädjande för året är, att många från före detta T1 och T4 och dess Kamratföreningar har valt att med sin närvaro hedra regementet den här dagen.

Redan tidigt på förmiddagen tas besökarna omhand på de olika kompanierna. Här informeras om kompaniernas huvuduppgifter, verksamhet och uppläggnings av utbildningen. Besökarna kan bekanta sig med kompanibefälet och med kasernmiljön. – Många av besökarna har kanske aldrig tidigare varit inne på ett kasernområde. Kaffe med dopp serveras också.

Vid 09.30-tiden genomförs en föreläsning med temat trafiksäkerhet. Besökarna får chans att pröva hur det känns att råka ut för en "vurpa" med bil och även se konsekvenserna av en kollision med personbil. En så kallad "vältbil" kan testas, så man får ett begrepp om hur det känns när en bil välter i till exempel i ett dike. En personbil har också har hissats upp i en lyftkran och släpps sedan med fronten före rakt ner i backen. Effekten blir ungefär motsvarande en frontalkrock i 50 km/h. Det är en mycket talande föreläsning. Den som sett denna

Det är pensionerade officerare, medlemmar i kamratföreningar, representanter för olika frivilligorganisationer, andra med olika anknytning till regementet, intresserade på annat sätt, men även också

förevisning och sedan inte använder bilbälte, bör nog inte få åka i en personbil... Det är glädjande att se, att T2 fortsätter att ivra för trafiksäkerhet.

Inne på kasernområdet pågår därefter ett brett utbud av förevisningar och demonstrationer av olika slag. För att nämna en del: Ammunitions- och transporttjänst, drivmedelstjänst, hanterings- och pionjärtjänst, NBC-tjänst, materiel- och vapentjänst, sjukvårdstjänst, trosstjänst, bärgningstjänst, sambands- och stabstjänst, trafik- och transportledningstjänst med mera, med mera. Utöver allt detta finns frivilligorganisationerna och ett fältbageri på plats... Så nog finns det ett "smörgåsbord" att välja ifrån för den som är intresserad.

Under förmiddagen genomförs också en förevisning i större skala framför regementet, på den så kallade Heden. Här förevisas, i ett koncentrat, "smakprov" av underhållstjänstens olika delar. Exempelvis visas TOLO (Tanknings- och laddningsomgång), sjukvårdsmoment med mera. Allt detta i en väl avvägd blandning, så att besökarna får en uppfattning om hur underhållstjänst fungerar i fält.

Under tiden som allt detta pågår, avhåller Kamratföreningen och Trängklubben sina respektive möten. Vid lunchtid är det dags för dagens "dragplåster". Arméns Lejon gör sitt framträdande. Den utomordentliga uppvisningsgruppen genomför sina nummer med stor bravur, samtidigt som de sprider trafiksäkerhetsinformation. Arméns Lejon har sitt ursprung ur T2 och är fin reklam för sitt förband.

Klockan 13.00 vidtar en uppställning med högtidlighet på kaserngården. Hemvärnets Musikkår spelar och hela regementet ställer upp tillsammans med Kamratföreningarna. De församlade besökarna skapar en fin inramning.

Ställföreträdande regementschefen, Övlt Jarl Franzén, håller tal till de värnpliktiga och meddelar soldaterinran. Han ger också den ineliggande åldersklassen ett antal goda råd på vägen och lovar de närvarande anhöriga att de skall få tillbaka de sina "i ett bättre skick än de har lämnat dem" – Och Övlt Franzén är inte känd för att fara med osanning...

Kamratföreningens årsmöte den 29 september 2001.

Jan-Håkan Otterberg

Som brukligt är genomför Kungliga Göta Trängregementets Kamratförening årsmöte samma dag som Regementets dag. Så skedde också i år. Lördagen den 29 september genomfördes årsmötet i Sjuvårdskolans lokaler. Mötet leddes av ordinarie ordföranden det vill säga Regementchefen överste Jan Persson.

Från årsberättelsen för verksamhetsåret 2000/2001 kan redovisas att medlemstalet ligger ganska konstant över tiden. Det varierar mellan 580 och 600. Detta innebär att vi rekryterar ungefär lika många som vi mister. Götaträngaren är en mycket god grund för rekryteringen.

Av årsberättelsen framgår vidare att Vämplikts- och befälsutbyte med Traenregimentet i Ålborg har genomförts under året. Besök genomfördes i DANMARK i april 2001 med fyra soldater jämte kaptenerna Ann-Katrine och Fredrik Eriksson. Kamratföreningen bidrog traditionsenligt med fickpengar till de vämpliktiga om 500 kr var.

Traenregimentet besökte Göta trängregemente med en officer och fyra meniga under slutövningen i Boden-Jokkmokk området den i mars 2001.

Den ekonomiska redovisningen för verksamhetsåret 2000/2001 ger vid handen att Kamratföreningen i stort sett gått ihop ekonomiskt.

Årsberättelsen jämte den ekonomiska redovisningen godkändes och lades till handlingarna.

Revisionsberättelsen föredrogs, godkändes och lades till handlingarna. Styrelsen beviljades styrelsen ansvarsfrihet för verksamhetsåret 2000/2001.

På valberedningens förslag valdes följande till de olika befattningarna.

Att observera är att Regementchefen, enligt stadgarna, är självskriven ordförande.

Val på två år av halva antalet styrelsemedlemmar.

Genomfördes val av styrelse varvid nedanstående valdes för två år:

Ulf Floberg	omval 2 år
Gunnar R Nilsson	omval 2 år
Bertil Hellberg	omval 2 år
Mats Fransson	omval 2 år
Håkan Jansson	omval 2 år
Krister Huldt	nyval 2 år

Kvar i styrelsen för ett år är sålunda:

Christer Rapp
Jan-Håkan Otterberg
Håkan Forsberg
Alv Svensson
Karl-Gustav Ljungqvist
Bengt Levin

Val av en revisor för två år jämte suppleanter för ett år:

Till revisor för en tid av två år omvaldes:

Gunnar Gunnarsson.

J-O Bengtsson har ett år kvar som revisor.

Till revisorssuppleanter för en tid av ett år valdes:

Olle Andersson omval 1 år

Kent Johansson omval 1 år

Val på ett år av medaljkommitté.

Till medlemmar i medaljkommittén för ett år valdes:

Karl-Gustav Ljungqvist omval

Sammanställande Gunnar R Nilsson omval

Håkan Forsberg omval

Jan-Håkan Otterberg nyval

1941 års män firar 60 år

gunnar söderlund

Sommaren 1941 ansökte ett antal förväntansfulla ynglingar ifrån, i de flesta fallen, Väst-Sverige till T2 för att här försöka finna utbildning och utkomst. En del av ynglingarna var på väg att göra rekryten medan andra just hade lämnat skolutbildningen i sina respektive hemorter.

Arbetsmarknaden var inte den allra bästa, i alla fall inte för unga män. Därför såg några en chans att under tre år få lön, mat och husrum och dessutom utbildning. Över hundratalet hade anmält sig och ett fyrtiotal blev kallade till prov. Efter provet blev 26 antagna. De fick under sommaren besked om att utbildningen skulle börja den första november och att det bara var att inställa sig till T2 i Skövde.

Under ett antal år följdes dessa elever åt. Några blev det militära trogna medan andra övergick till civila yrken efter avslutad utbildning. Trots att skaran under åren decimerats, har de hållit kontakten med varandra.

Den 17:e maj 2001 samlades åtta något grånande herrar till en jubileumsfest vid sitt gamla regemente. Tyvärr hade några i sista stund tvingats att lämna återbud på grund av sjukdom. De församlade jubilarerna fick först en fyllig information om dagens situation i garnisonen av stabschefen på T2, Jan-Håkan Otterberg. Efter detta gjordes ett besök vid garnisonens museum och sedan var det dags för ärtmiddag. Under middagen var det nostalgiskt i allra högsta grad och de gamla historierna kom åter i dagen. "Kommer du ihåg den..." "Minns du när..." osv.

Den "gamle" skolchefen Stig Lingnert hängde fint med och alla kunde konstatera att historierna inte blev sämre i ett historiskt perspektiv. Allt berörde åren 1941-1945.

De som deltog var:

Evert Seger	Uddevalla
Evert Bengtsson	Ödesmål
Bertil Seeger	Fjugesta
Åke Segerbring	Stockholm
Bertil Sundhäll	Karlstad
Calle Carlström	Skövde
K-G Ljungquist	Skövde
gunnar söderlund	Skövde

Ansvariga och sammanhållande för sammankomsten var K-G Ljungquist och gunnar söderlund. Skövde kommun och stadens press uppmärksammade det hela och bland annat tilldelades deltagarna boken om Skövde och en mugg med jubileumsdekal. Om fem år blir det en ny milstolpe – Då 65 år...-

Kolonnmagasinet går ur tiden

Det för de de äldre T2-arna så välkända Kolonnmagasinet på "Gamla T2" har nu gått ur tiden. Det var länge oklart om huruvida huset skulle rivas eller bli ett byggnadsmonument. Hursomhelst, så är det i alla fall nu jämnat med marken. Sörjes av en del, av andra inte.

Skytteåret 2001

Lars Carlsson, lagledare militära pistollandslaget.

Internationellt skytte.

I juni månad så deltog "de svenske" i en flemationstävling i Danmark. Detta var första gången som våra danska bröder genomförde en internationell tävling i skytte. Dock blev det för få deltagande nationer på gevär, så den tävlingen ställdes tyvärr in. Det mest glädjande var ett jättebra resultat av Krister Liljedahl. Han presterade 581 poäng med sin grovpistol i den absolut bästa konkurens som gick att få för dagen. Där deltog både Normän, Österrikare och Schweizare. De övriga svenska tjejerna och killarna gjorde heller inte bort sig. Detta verkade lovande inför vår resa till Finland.

Det militära skyttet inriktades mot ett kommande militärt VM (CISM) i Lahti i Finland och som skulle gå av stapeln under juli månad. Arrangemanget var en fullträff i sin helhet. Skyttemässigt så var det inte mycket att ringa hem om. Dock skall vi inte glömma en jättefin 6:e plats på grovpistol av Lt Jonas Fyrpihl, S1. Tjejlaget gjorde en fullt godkänd insats vid sina framträdanden. Det internationella skytteåret skulle komma att avslutas på hemmaplan i ordets rätta bemärkelse, nämligen med det Militära Nordiska Mästerskapet på Skaraborgs Regemente, P4, i Augusti månad.

Som vanligt när P4 genomför ett sådant arrangemang genomfördes detta på ett utmärkt sätt. Vi skall heller inte glömma alla de befäl och soldater från vårt eget regemente som också bidrog till att det blev så bra. Som alltid när vi nordbor träffas, så blev det spännande och gemytligt i en härlig blandning både på och bredvid skjutbanan. Vem kan glömma en ledartävling i Göstas lada ute på Knistad gård? Tävlingen kom att avslutas med ett hopp i 35-meterstornet för de som ville visa oss övriga att de ännu var män. Ser vi till resultaten så presterar Kapten Krister Liljedahl ett världsresultat när han erövrar guldmedaljen på grovpistol med fantastiska 586 poäng, ett resultat som nu har visat sig bli årets högsta i Sverige. Grattis Krister! Vi passade på att förstärka pistolfältskyttelagen med lite äldre rutinerade skyttar. In på arenan klev bland andra Kn Curt Ögren från arméflyget, samt Löjtnant Åsa Ericson från F 7. Det skulle visa sig vara ett genialt drag, eftersom Curt knep ett silver och Åsa bidrog till att tjejerna tog lagguld.

Nationellt skytte.

Året startade som vanligt med en luftpistolstävling i den gamla slitna hallen nere vid Källedalsbäcken bakom P4. Det kom ett femtiotal startande. Dock presterades det inte några riktigt höga poäng den här gången heller, banan är nog svårskjuten i alla fall. Hur det är att skjuta gevär i

vår hall har jag ingen aning om, men det är tyvärr den enda luftvapenbana som vi har i Skövde just nu.

Det militära skyttet har under det gångna året haft lite besvärligt med anledning av det kärva ekonomiska läget inom Försvarsmakten. Både vårt kära MidS Skytte och MM ställdes in på grund av besparingar. MM:et kan jag till viss del förstå, eftersom det skulle avgjorts uppe i Boden. Det brukar vara ca 450 startande i den tävlingen som är FM största mästerskapstävling. Ingen billig apparat att få dit oss alla.

Här hemma i garnisonen genomfördes tävlingen "Herre på Tjappan" som vanligt med ett ganska stort deltagande under de fyra dagarna.

År 2001 var det sista året som all militär tjänsteidrott administrerades och leddes av SMI. Från och med 2002-01-01 så övertar FM Idrotts- och Friskvårdsenhet på Karlberg över ansvaret för den militära tjänsteidrotten.

Projektet ÖB-utmaning lades vid årsskiftet ned och det sägs att något liknande skall återkomma senare. Dock kommer det att endast beröra 3 till 8 aktiva idrottsmän/kvinnor inom Försvarsmakten. Kan endast hoppas att någon av dessa platser kommer våra militära skyttar till godo.

*Kapten Krister Liljedahl T2.
Nordisk mästare i grovpistol*

Medlem i T2 Kamratförening!

Du som önskar, kan hämta avskrifter av bandade intervjuer gjorda med före detta trängofficerare, huvudsakligen T1-are. Passa även på att samtidigt bese det eminenta Garnisonsmuseet där avskrifterna finns att avhämta.

Lagledartävling vid Militära Nordiska Mästerskapen i skytte 2001

Lars Carlsson

Vid varje genomförande av Militära Nordiska Mästerskapen (MNM) i Skytte är reglerna sådana att det skall genomföras en tävling där man mäter krafterna mellan respektive nations ledarstab. Det gör inget om det är grenar av det mera udda slaget, men det har blivit så att oftast är det bara Sverige som genomför tävlingen på ett mera lekfullt sätt.

Vid 2001 års tävling på P4 fick jag förmånen att uppleva denna tävling på ett lite annorlunda sätt än man annars är van vid från de andra nordiska länderna. Deras ståndpunkt är strikt militär. Det innebär att tävlingen genomförs med respektive lands militära vapen, men målspelet kan vara åt det mera lekfulla hållet.

På Torsdagens eftermiddag samlades alla de tilltänkta kämparna invid en buss på kaserngården på P4. Där tillfördes vi vätska så att vi skulle klara en transport till okänt mål, var nu detta kunde vara beläget. Omedelbart började frågorna hagla över "de svenske". Vart är vi på väg??? Vi anade, att det kanske var Knistads Golfgård som var målet, men mera visste vi inte. Mycket riktigt, bussen landade på Knistad och ett välkänt ansikte mötte oss, nämligen FJS-kaptenen Gösta Wikdahl. Vid framkomsten så sågs det till att ingen av deltagarna hade brist på sportdryck inför den batalj som skulle utkämpas. Nivåerna i kärnen för nämnda dryck sjönk och motsvarande nivåer på stridsropen höjdes allt mera.

Vad hände då? Jo, Gösta jagade in oss alla i en helt ombyggd lada på gården. "Göstas Lada" var namnet. Det omedelbara intrycket var att man hamnat i ett annorlunda modell av "Fångarna på fortet". Det var ett antal celler för olika tävlingsmoment på tid, ibland i ett totalt mörker så man tvingades att treva sig fram för att klara momentet. Det var allt ifrån att i mörker få ner klossar i en låda med hål som motsvarade klossarnas form till att kasta bandybollar i alldeles för små basketkorgar. Eller att med en fjärlshåv försöka fånga pingisbollar som skjuts ut med hjälp av tryckluft, för att sedan få dem ur håven och lägga ner dem i ett rör, för att få poängen registrerad. Eller att skjuta med blåsrör på små fallmål och där rören givetvis saknade riktmedel. Allt för att hjälpa en skytt... Mitt i all denna totala kaos tillfördes ytterligare näring till deltagarna. När Gösta därefter redovisat aktuell ställning, fördes vi upp på "rännnet" i aktuell lada.

Där uppe genomfördes ett antal hårda grenar till som givetvis tillförde ännu mera poäng till den redan välfyllda svenska stapeln. Nu var vi "på G" ...

Det var första gången på länge som vi hade våra nordiska bröder "på vagnen" så att säga. Nu skulle bara säcken knyts till och alla bollar, pilar med mera räknas.

Efter alla moment i ladan fördes styrkan ner till den äventyrbana som finns på Knistad. Det som lockade arrangören var givetvis att få alla modiga morske män att segla ut i det höga hopptorn som finns där. Som tur var ingick detta moment inte i själva tävlingen, för då hade vi nog åkt dit igen...

När detta lilla skojmoment var klart kallade Ulf Friberg och Peder Eriksson till prisutdelning som skedde vid foten av Göstas hopptorn. Segern??? Jo, till de svenske naturligtvis... I laget ingick: Öv Björn Tomtlund MSS, Lt Matti Kirilov P4, Bert-Ola Jansson A9 samt Kn Lars Carlsson T2.

Det var inte mycket som inte ventilerades i bussen tillbaka till P4 och till den väntande avslutningsfesten. Flera av oss som deltog hade fått ett minne för livet...

Ett jättestort tack till Gösta Wikdahl samt Peder och Ulf på Idrott P4/T2.

Julhögtid

Ulf Floberg

Då julen nalkas marscherar regementet traditionsenligt genom Skövde för att delta i en julhögtid i Sancta Helena kyrka. Detta är en mångårig tradition och ett bekant inslag i stadsbilden. Ändå väcker kyrkmarschen stort intresse och förvåning i staden. De som känner till traditionen sedan gammalt går kanske ut och placerar sig i närheten av kyrkan, eller vid torget, för att få se de fackelbärande, marscherande soldaterna anlända till kyrkan. Det är mycket stämningsfullt och vackert.

I täten marscherar musikkår och fanvakt och efter bataljonschefen kommer sedan kompanierna i tur och ordning och en mängd facklor lyser upp i vintermörkret. Marschen går från regementet raka vägen till Hertig Johans torg. Framme vid kyrkan delas förbandet upp på olika täter så att kyrkan fylls från flera håll. Under inmarschen har fanvakten tagit plats utanför kyrkan.

När marschen till kyrkan genomförs, pågår julruschen som bäst. De som inte känner till traditionen med kyrkmarsch, stannar förvånade upp och betraktar det hela. Man kan se, att när marschkolonnen når torget så står stan stilla. Alla glömmer sin julstress och bara blir stående där, betraktande de fackelförsedda soldaterna som lyser upp hela centrum.

Väl inne i kyrkan hälsas soldaterna välkomna till julhögtiden och Hemvärnets Musikkår spelar. Regementspastor Stellan Wahlstrand predikar julevangeliet och de kända julpsalmerna sjungs. Det är mycket vackert och både soldater och befäl får en högtidlig stund tillsammans innan det är dags att skiljas över julhelgen. Efter genomförd högtid tar regementschefen, överste Jan Persson, till orda och ger en julhälsning till all personal.

Kyrkmarschen väcker uppståndelse och kanske också viss förvåning bland stadens befolkning och andra besökare, men skänker framför allt en stund av stillhet och andakt för regementets soldater och befäl innan den efterlängtrade julledigheten tar vid.

Regementspastor Stellan Wahlstrand

Efter detta sker samling för årets Julspex. Traditionen bjuder, att de yngre befäl här får chansen att driva gäck med de lite äldre. – En tradition som har rötter långt tillbaka i tiden. – Årets Julspex är inget undantag vad gäller att ha hittat tabbar och felsteg som de äldre begått. En så kallad Lillejulskommitté har i smyg och lönnedom länge samlat på sig olika händelser som är lämpliga att "belysa" lite i Julspexet. Det skall sägas, att det är ett fåtal av de äldre som slipper undan... Var och en får sig en släng av sleven... Dock sker det hela med finesse och ingen behöver bli ledsen eller förorättad. Allt serveras med en stor portion av humor.

Kvällens konfrancier och övrig personal som ingår Lillejulskommittén är iklädda polisuniformer och agerar helt i stil med en känd TV-komiker i samma utstyrsel. De olika sketcherna och skämten levereras efterhand och för musiken står ett för detta tillfälle sammansatt hårdrockband.

Kvällens höjdpunkt är på temat "Gladiatorerna", en från TV välkänd tävling där amatörer får utmana proffs i olika atletiska tävlingsmoment. Detta genomförs även vid årets Lillejul på T2... Fram på scenen uppkallas Regementschefen, Utbildningsledaren och Bataljonschefen. De tre har redan tidigare utrustats med var sin träningsoverall av militär modell. Vid ombytet kunde de väl knappast ana vad de senare skulle komma att utsättas för...

Därefter inropas kvällens huvudagerande, som visar sig vara två av de i TV medverkande Gladiatorerna och som där kallas Izor och Atlas. Gissa om de tre framkallade T2-arna ser små ut i förhållande till de två andra... De båda Gladiatorerna är två riktiga atleter, och det kan man väl inte direkt säga om de tre andra på scenen...

Tävlingsmomenten består i kuddkrig, brottning och boxning. Naturligtvis genomförs det hela i lekens tecken, men en T2-are är inte den som ger sig i en tävling och understundom går det faktiskt ganska hett till... De två Gladiatorerna avgick naturligtvis med seger i samtliga grenar, men det måste tillstås att de tre utmanarna kämpade väl och framförallt tappert...

Då Julspexet är över, fortsätter kvällen i mässen. Här aväts ett dignande julbord och under tiden samtalas det om allt som tagits upp under spexet. En och annan av de äldre kanske också gläds över att det inte blev värre... Hursomhelst, är Lillejul med tillhörande spex en trevlig tradition och som också fungerar som en sammanhållande länk mellan äldre och yngre. Alla blir vi ju som bekant efterhand äldre...

Jullunchen

Ulf Floberg

Lördagen den 15 december samlades medlemmar i Kamratföreningen och andra julbordssugna till en jultid i Götamässens lokaler. Man kan kanske konstatera, att deltagarna är något till åren komna och det är ju också meningen med denna samling innan jul. De yngre har ju sin tillställning, lillejul, som firas under något mera uppslupna former.

Jullunchen har av någon anledning under några år vanvördigt benämnts "Gubbalunchen", vilket GÖTATRÄNGAREN nu skall försöka att bilda lite opinion mot. Jullunch, är den rätta benämningen menar flera som hört av sig till redaktionen. Denna synpunkt fick också stöd av bland andra övlt Gunnar Nilsson i dennes tal vid måltiden. Han menade, att det inte går att kalla måltiden för "Gubbalunch" av två skäl. För det första, är det inte bara män som närvarar vid julbordet utan även kvinnlig fägring finns. För det andra, så anser Gunnar Nilsson att de som deltagar dessutom endast är äldre pojkar... - Inga gubbar här alltså...

Dessutom är det så, att traditionen att samlas till julbord mitt på dagen är en gammal sed som har sina rötter hos de före detta underofficerarna. Officerarnas tradition, med firandet av Lillejul, lever kvar än idag fast nu kanske något annorlunda form. Så det är väl inte mer än rätt att traditionen med att avnjuta en Jullunch bibehålls och då med rätt benämning. Att det numera är Kamratföreningens medlemmar, och kanske även några andra, som vid detta tillfälle möter de som idag är aktiva på regementet är mycket positivt.

Vid Jullunchen 2001 var det samling klockan 13.00, men redan en halvtimme tidigare anlände de första gästerna. Flera hade rest längre sträckor för att delta. Sedan är det väl så, att knektar av den äldre stammen håller hårt på detta med "rätt tid, rätt plats och med rätt utrustning..." - Hur det var med utrustningen vill jag inte uttala mig om, men det andra stämde i alla fall...

Vid samlingen dracks det glögg och man "minglade" som det heter numera. Det blev många kära återseende och man kunde se att gästerna var glada över att kunna få träffas. En del har kanske inte setts på flera år. Under tiden som gästerna samlades, spelade Trängoktetten marsch- och julmelodier.

Då gästerna "minglat" en god stund spelade orkestern Regementets Marsch. De närvarande intog enskild ställning och en känsla av sammanhållning och högtidlighet infann sig. Orkestern avtackades med välförtjänta applåder och mässpersonalen gav direktiv om hur allt skulle förlöpa, så att allt skulle gå så smidigt som möjligt. - Det var ju mycket folk som skulle äta mycket god mat...

Under måltidens gång sjöngs det förståss snapsvisor av olika slag och det berättades ett antal historier. I denna samling finns det sådana som kan konstnären att berätta, den saken är klar. - Och sjunga också för den delen. Det uppdukade julbordet var välsmakande och rikligt tilltaget och alla högg för sig av hjärtans lust. Mot slutet av måltiden gav Regementschefen, överste Jan Persson, gästerna en fyllig och informativ redogörelse om regementets uppgifter. Framst om de nya uppgifterna med internationell prägel.

Jullunchen avslutades med att Gunnar Nilsson höll ett bejublat tacktal. - Han är verkligen en av dem som kan konstnären att hålla tal... Gästerna samlades därefter till kaffeborden och man kan påstå att stämningen var på topp.

Jullunchen år 2001 var en mycket trevlig måltid i kamratlig samvaro. Vi som deltog hoppas att denna tradition kommer att bestå. Och jag, som försökt att återge hur trevligt vi hade, hoppas att vi nästa år får samlas till, som tidigare nämnts, just en Jullunch...

ställd inför rätta för krigsförbrytelser i Haag beslöt 1989 att upphäva denna självständighet och Kosovo inkorporerades politiskt och ekonomiskt helt under serbiskt styre. En albansk skuggregering som med fredliga medel försökte återfå den albanska friheten skapades under Ibrahim Rugova, som nu tio år senare är den folkvalde presidenten. Parallellt bildades också en albansk befrielsearmé – Ushtria Clirimtare E Kosoves (UCK), som med militära aktioner försökte driva ut serberna.

1998 beordrade Milosevic den serbiska militären och inrikestrupperna att slå ner den albanska befrielseörelsen och ett öppet krig var ett faktum. Det är under dessa år av terror, mord och stridigheter mellan albaner och serber som de senaste motsättningarna härstammar. Hatet och motsättningarna mellan grupperna är mycket påtagliga. Albanerna, som utgör 88 % av befolkningen på sammanlagt cirka 2 miljoner människor dominerar helt samhället. Stupade medlemmar ur UCK hyllas idag som krigshjältar. De serber som finns kvar och andra minoriteter, till exempel romer lever isolerade i enklaver, i städer eller på landsbygden.

KFOR är organiserad i fem multinationella brigader, som vardera ansvarar för en sektor. Totalt omfattar styrkan cirka 35.000 man och leds för närvarande av den franske generallöjtnanten Marcel Valentin. Högkvarteret i Pristina omfattar cirka 600 officerare och underofficerare. Mitt arbete består i att samverka med den civila administrationen (UNMIK), de internationella organisationerna och privata hjälporganisationer samt att koordinera brigadernas motsvarande civil-militära samverkan på regional och lokal nivå. Till min hjälp har jag 22 officerare, tre underofficerare och två tolkar. De är organiserade i två sektioner en för ledning och planering och en för samverkan samt en administrativ enhet.

Tre aktuella ärenden av större intresse är; bekämpning av grov brottslighet och kriminalitet, återflyttning och integrering av minoriteter samt åtgärder för att minska och nedtona den militära närvaron, som fortfarande tre år efter kriget är mycket påtaglig. Brottsligheten och kriminaliteten är tyvärr utbredd i Kosovo. Området har under lång tid fungerat som transitområde för smuggling till västeuropa. Klanbildning och korruption upp i den administrativa och politiska ledningen är vanligt förekommande, liksom våldsbrott. Alla åtgärder för att förbättra denna situation står därför högt upp på vår dagordning. Dagligen påträffas vapen i våra militära sökoperationerna. En vapenamnesti mellan den 15 mars till 15 april medför att vem som helst kan lämna in vapen och ammunitionseffekter utan att uppge namn eller var utrustningen kommer ifrån. Kontroll av gränserna är exempel på åtgärder för att minska smuglingen.

Idag lever cirka 250.000 serber och andra minoriteter utanför Kosovo i Serbien, Montenegro och Makedonien.

Många av dem lever under tillfälliga och dåliga förhållanden. Eftersom det ligger i det internationella samfundets intresse att skapa ett multietniskt Kosovo pågår det ett omfattande arbete för att få igång en återflyttning. Vi vet för närvarande emellertid inte hur många som verkligen vill flytta tillbaka och vilket ekonomiskt bistånd som kan påräknas för att återuppbygga förstörda byar och hus. Fram till nu har antalet som valt att komma tillbaka varit mycket blygsamt. Tillsammans med representanter för den civila administrationen och de internationella organisationerna kommer vi i vår att identifiera platser där en återflyttning skulle kunna påbörjas under 2002 och 2003.

Avsikten att minska och nedtona den militära närvaron utgör ett viktigt steg för att återgå till ett fredligt och normalt fungerande samhälle. Där det är möjligt övertas efterhand KFOR's uppgifter av den internationella polisstyrkan i Kosovo och en nyskapad inhemska poliskår. Det är min bedömning att det kommer att ta lång tid innan ansvaret för "lag och ordning" helt övertagits av polisen.

De senaste veckorna har inneburit en mycket positiv utveckling för Kosovo. Det dödläge som uppstod efter det provinsiella parlamentsvalet i november förra året har nu förändrats. Den 4 mars kunde parlamentet enas om en koalitionsregering mellan de tre större albanska partierna. Serber och andra minoriteter har garanterats två poster i regeringen. Premiärminister är Bajram Rexhepi från det näst största albanska partiet. Den civila administrationen överförs därför nu successivt till departement under inhemska politisk ledning. Det finns bland dessa folkvalda politiker en allvarlig strävan att utveckla Kosovo till ett demokratiskt samhälle efter västeuropeisk modell. Eftersom landet saknar traditioner i dessa avseenden kommer detta att vara en lång process.

Det vore alltför värslöst av mig att redan efter en kort tid i Kosovo och KFOR redovisa några tydliga erfarenheter. Arbetet i ett multinationellt högkvarter är förstås mycket intressant och utmanande. Metodiken skiljer sig självfallet väsentligt från vår svenska modell. Mitt ansvar och befattning innebär att jag till skillnad från många andra i högkvarteret får möjligheten att besöka förband och platser runt hela provinsen. Även om det ibland kan kännas besvärligt att träffa människor instängda i läger eller minoriteter i enklaver skyddade av militär gör detta att man känner sig mer delaktig i det förbättringsarbete som pågår. Jag uppfattar att situationen förbättrats betydligt under det senaste året, men också att det kommer att ta lång tid innan förhållandena kan anses vara fredliga och normala. Det finns också mycket av historiskt och kulturellt värde att besöka och när man kommer upp i bergen, som omger den centrala högplatån befinner man sig i ett vackert och fascinerande landskap. Detta får därmed avsluta mina första intryck från Kosovo.

Tidningsfonden

Håkan Forsberg

Ett varmt tack till alla Er som skänkt pengar till Tidningsfonden! Det är välkomna bidrag som tryggar en framtida utgivning av **GÖTATRÄNGAREN**. Nedanstående har lämnat bidrag under verksamhetsåret:

Agerberg Lars	<i>Sundbyberg</i>	Ljugné Sture	<i>Skövde</i>
Ahlström Thore	<i>Förlöv</i>	Lundberg Rolf	<i>Götene</i>
Allert Ragnar	<i>Skövde</i>	Lundänge Carl-Einar	<i>V Frölunda</i>
Andersson S-E	<i>Stockholm</i>	Lägesjö Birger	<i>Vimmerby</i>
Andersson Stig	<i>Göteborg</i>	Midby Lars	<i>Sigtuna</i>
Argus Evert	<i>Skövde</i>	Moberg Per	<i>Forshaga</i>
Bender Rune	<i>Tidaholm</i>	Morell Rune	<i>Laholm</i>
Björkman Tord	<i>Skövde</i>	Myrberg Birger	<i>Varberg</i>
Breitfeld Harald	<i>Österrike</i>	Nedergård Sören	<i>Malmberget</i>
Broberg Lennart	<i>Karlstad</i>	Nilsson Arne	<i>Stenstorp</i>
Delphin Nils-Erik	<i>V.Frölunda</i>	Nordström Kjell	<i>Djursholm</i>
Edgren Bertil	<i>Rabbalshede</i>	Otterberg J-H	<i>Skövde</i>
Ehrling Lennart o Marianne	<i>Lerdala</i>	Ottosson Åbjörn	<i>Strängnäs</i>
Eng Jan-Erik	<i>Tidaholm</i>	Palmqvist Rolf Ygge	<i>Örebro</i>
Engberg S-O	<i>Djursholm</i>	Persson Thorsten	<i>Göteborg</i>
Eriksson Elof	<i>Borås</i>	Pihlemark Stellan	<i>Tullinge</i>
Eriksson Gunnar	<i>Torslanda</i>	Rapp Håkan	<i>Skövde</i>
Fagerström Olle	<i>Mölltorp</i>	Rossander Erik	<i>Danderyd</i>
Fogelström Staffan	<i>Skövde</i>	Rudholm L	<i>Skövde</i>
Forsgren Jan	<i>Bovallstrand</i>	Savemyr Karl-Erik	<i>Skövde</i>
Franén Ove	<i>Uppsala</i>	Skoglund Lars	<i>Borås</i>
Fredriksson Mikael	<i>Kopparberg</i>	Skoog Margareta	<i>Skövde</i>
Fridehäll Anders	<i>Kungsbacka</i>	Smith Nils	<i>Skövde</i>
Funk Erik	<i>Lidingö</i>	Steen Jan	<i>Sävedalen</i>
Gunnarsson Gunnar	<i>Skövde</i>	Strandberg Gunnar	<i>Bromma</i>
Gärtner Klaus	<i>Partille</i>	Svarén Gösta	<i>Skövde</i>
Hallberg Åke	<i>Överum</i>	Svartling Ebba	<i>Hägersten</i>
Harbäck Lennart	<i>Skara</i>	Svedestad Georg	<i>Sollentuna</i>
Hellberg Allan	<i>Skövde</i>	Söderlund Thomas	<i>Uddevalla</i>
Hörlén Anders	<i>Ystad</i>	Söderlund Thomas	<i>Uddevalla</i>
Jöby Håkan	<i>V Frölunda</i>	Tengö Jan	<i>Färjestaden</i>
Jönsson Lennart	<i>Ystad</i>	Thorell Erik	<i>Stockholm</i>
Jönsson Stig	<i>Sölvesborg</i>	Thunberg Jan	<i>Skövde</i>
Jönsson Tord	<i>Skövde</i>	Thuren Per	<i>Tibro</i>
Karlsson Bengt	<i>Skövde</i>	Tullberg Gunnar	<i>Lidingö</i>
Knutsson P-A	<i>Lidköping</i>	Wackelin Jonny	<i>Skövde</i>
Koller Hans	<i>Skövde</i>	Wall Anders	<i>Heby</i>
Lennstam Erik	<i>Noraström</i>	Weinestedt Bengt	<i>Karlstad</i>
Lingnert Stig	<i>Skövde</i>	Ödgren Bertil	<i>Rabbalshede</i>
Lindberg Daniel	<i>Borås</i>		

Göteborgs trängbefälsförening

Föreningen har sitt ursprung i den gamla landstorms rörelsens bilkompanier. När landstorms rörelsen upplöstes och ombildades till den frivilliga befälsutbildningsrörelsen (FBU) grundades 1947 Göteborgs trängbefälsförening.

Föreningens uppgift är, att utbilda värnpliktigt- och reservbefäl från alla truppslag, boende i göteborgsregionen, för deras krigsbefattningar i underhålls-, transport- och motortjänst.

Utbildningen sker som kvällsövningar på hemorten, veckokurser på T2 eller en- och tvåveckorskurser på någon av FBU:s kursgårdar runt om i landet. Dessutom bedrivs skytte, idrott och föreläsningar o s v.

Du väljer själv vilka aktiviteter Du vill delta i. Ett villkor för att få delta, är att Du är medlem i en befälsförening.

För ytterligare upplysningar tag kontakt med:

Sune Johansson
Aggetorpsvägen 5
440 06 GRÅBO
Tel: 0302-409 25

